

Let Not The Light
Of Freedom
Be Extinguished!

American Home
over 100 years
of
serving
American-
Slovenians

AMERICA

AMERIŠKA DOMOVINA

SLOVENIAN MORNING NEWSPAPER

MILAN KRAVANJA
1301 COURTHOUSE RD APT 1710
ARLINGTON VA 22201-2537

USPS 024100

Serving over 200,000 American Slovenians

AMERIŠKA DOMOVINA, JULY 12, 2001

ISSN Number 0164-68X

60¢

"Join Hands Day" was observed June 16 in St. Vitus Auditorium in Cleveland. The lower auditorium and the upper balcony were painted by these St. Ignatius High School students and the Adult Men's Group, Lodge #4 members, and volunteers from Key Bank. The event was sponsored by St. Anne Lodge #4 AMLA. You can see TV3 feature newscaster Dick Russ, sitting, right front, and his two sons, in front.

St. Vitus Alumni Announces Winners

St. Vitus Alumni is happy to announce the recipients of awarded scholarships for 2001.

Both Josephine Ambrosic and Frances Nemanich honorees in the year 2000 and the class of 1935 donated \$1,000 each. The Alumnae awarded \$1,000 toward the scholarships.

The fine students who received awards are:

Jackson Brown - Josephine Ambrosic

Angie Vucic - Frances Nemanich

Lauren Vutaitus - Class of 1935

Melissa Reeves - Josephine Ambrosic

Eric Jones - John Nemanich

Janet L. Jackson - Class of '35.

Toy Whitby - Alumnae
The above received \$500 each.

Stansmay Collier -- \$250
Latiana Mumford -- \$250

We would like to thank all our graduates who applied and wrote letters expressing their desire to continue their education in a Catholic High School system. Congratulates to all the graduates. We wish them success in their future.

Volunteers serving on the scholarship committee were Agnes Koporc, Ann Arhar, Joseph Zelle, Josephine Perpar, and Gene Drobic - Chairman.

Help needed for Slovenian Church of St. Andrew

The over 350-year-old church in the village of Brest, parish of Tomišelj, Slovenia, is in dire need of repairs to keep it from collapsing.

Any good-hearted people who are willing to make any kind of financial donation to help the pastor, Franc Stritar, in completing the work, may send donations in care of Father John Kumse, 15519 Holmes Ave., Cleveland, OH 44110.

Slovenians "R" Us!

Looking for Slovenian novels

Editor,

We would like to order some Slovenian language novels for our Mom who speaks no English but loves to read. We have searched Amazon.com but found very few titles. Can you direct us to sources for Slovenian language novels - mysteries, romance, whatever? Ana would just like to have something to read besides the same two old weather-beaten books.

John Bowman
sadhu@aol.com

Slovenian School Picnic

On Sunday, July 29, the St. Vitus Slovenian Language School will have its annual picnic at Slovenska Pristava. Mass will begin at 12:30 p.m., followed by a dinner of pork roast or spaghetti. Cost is \$10.00 for adults and \$5 for children under 14.

Everyone is invited and welcome.

Korotan Picnic

The Slovenian choral group Korotan will have its annual picnic at Slovenska Pristava on Saturday, July 14th. Chicken and Steak Dinners will be served from 5:30 p.m. to 8:30 p.m.

Veseli Godci will provide music for dancing and entertainment.

Members of Korotan extend a warm welcome to all their friends.

Slovenia Today and Tomorrow

By the time the readership of the Ameriška Domovina will be reading these words I will have gone and returned from Slovenia. My last visit to Slovenia was in 1982, nearly one decade prior to the independence movement and recognition of the Republic of Slovenia as a sovereign state, as well as viewing society in Slovenia under a different form and style of government compared with the United States of America.

The visit in 1982 was the first time I had visited any of my relatives as well as relatives on my wife's side of her family. In 1982 an individual was not allowed to visit Teharje or Kocevski Rog since the then Slovenian Communist government considered these areas as being of "military strategic" importance. The real reason was that the then Slovenian government did not desire to have anyone ask any questions or cultivate concerns at how the many thousands of fellow Slovenian individuals were either tortured or killed in the last waning weeks of May and June 1945 when it was apparent that the Parti-

sans would take military and political control of Slovenia. The killing of thousands of persons was truly unnecessary and has since that time remained the "unspoken" issue to be openly discussed in Slovenian society as well as its classrooms.

In the next few weeks I hope to provide some insight into Slovenia society as it exists today; and possibly where it may be going. I will also provide a perspective of life in the province of Carinthia (Korosko) where Slovenians have been and continue to be recognized as a distinct minority by the Republic of Austria government.

For some of the readership of the Ameriška Domovina this may be a first overview of how a small minority (estimated at 50,000 or less inhabitants in a country of several million people) has been able to maintain its distinct identity on a daily basis; and what may lie ahead for the Slovenian minority. I hope the photographs will also visually provide a glimpse of both Carinthia and Slovenia.

--Stane Kuhar

Noted Slovenian artist Enika Zulic is celebrating her 90th birthday this July. The Slovenian American National Art Guild honored her at their annual pot luck dinner on June 18th with a traditional Slovenian red carnation and a lovely birthday cake.

Jim's Journal

By Jim Debevec

Another meeting of the American Home Read Warriors is now in session:

Gee, but it's great being back at work again. Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, sob.

To get everyone in the mood for a little summer fun, let's play a wee game. Can you guess in which state Madeline and I spent the week of July 4th? The entire time was spent in one state and when we tell people where we went, everyone says the same thing, "Why in the world did you go to?"

On our quest to visit national parks we saw another one, the only one in the state, called Crater Lake.

We flew through three time zones, landed and rode with a Tauck tour group along the Columbia River, saw the world's fourth highest waterfall called Multnomah Falls, looked at the place where Lewis and Clark spotted the Pacific Ocean, observed the area where salmon climb a river to spawn, and strolled through a magnificent rose garden. Had dinner on top of the Hilton Hotel. And this was only the first day!

Our tour took us half way up Mount Hood where we viewed kids snowboarding and skiing in the snow above the timberline. After wandering through the state's Timberline Lodge, we drove down the other side of the mountain to a barren desert and had lunch on an Indian Reservation.

Another day our motor-coach carefully climbed up a steep mountain affording us spectacular views of the surrounding area. Once on top, however, we were stunned to see the bluest water in the world in a place called Crater Lake. It was one of the most beautiful sites we have ever seen.

The next day we took a guided excursion to the top of a volcano and hiked along a cascading river.

We stayed at an old hotel in Ashland where we saw an outdoor Shakespeare play, "The Merchant of Venice." It was 98 degrees there.

To cool off, the next day we took an exciting jetboat cruise on the scenic Rogue River and spotted two American Bald Eagles. At lunch upriver, we had the company of a deer. A deep dark blue bird shaped similar to an Ohio cardinal landed nearby. The name of the bird had us all stumped, so we simply called it Sam.

From a sweltering 98° the

next morning we went to the Pacific Coast where the high for the day was 58°, a drastic change in climate. We went on a whale watching cruise and spotted numerous whales spouting out air, and eventually came within 20 yards of a floating whale which suddenly darted into the ocean to feed, displaying an enormous tail as it dived. The boat's skipper said it was impossible to get a better view of a whale "fluting" than that.

So, did anyone know where we saw the Pacific Ocean, the Cascade mountains (the only mountains in the world named after waterfalls), a hot desert, cascading rivers, snow, volcanoes, and friendly people. It was all in Oregon (which they pronounce (quickly) - Oregun). Who would have believed the state was so diverse and interesting? Hardly anyone, not even me.

We learned a lot about the explorations of Lewis and Clark and their search for the northern route to California along what is now known as the Oregon Trail. And the important role their female Indian guide Sacajawea played in the providing a safe journey. She and her baby are now pictured on the United States one dollar coin.

They seem to have a lot of berries in Oregon. There was a variety of them served at every meal, including my favorites, the huckleberry and blueberry. But we discovered a new one that was developed in Marion County. It is called, appropriately enough, the Marionberry (no relation to the former dope-consuming Mayor of Washington, DC). The Marionberry is served just about everywhere in the state. They are a cross between a blackberry, a raspberry, and a loganberry, and exquisitely delicious. I purchased some Marionberry and huckleberry jam to have with toast and pancakes at home.

We had a really congenial group, one of the best of all the trips we took. Often, our dinner companion was a doctor from England whose father was the navigator for Shackleton during his epic and heroic voyage across the Antarctic Sea. You can read all about it in a book published three years ago by Carol Alexander called "Endurance." The navigator's name is Hudson.

By the way, after dinner one evening, as is our custom, we took a long walk. We spotted around 100 horses in a pasture and sauntered over to have a closer look. One friendly all white horse came over, looking for food, which we unfortunately, didn't have.

As we were admiring the horse, we saw the grass moving and as we looked closer, detected a wild coyote heading toward us. We hurriedly backed away hoping the animal wasn't hungry nor traveling with companions. As we departed, and the sun had disappeared, we heard it giving its famous scary howl in the shadowy moonlight.

Here we are back at work where the only sounds are those of the soft clicking computer keyboard and the pounding of the printing press. We had seen an unbelievable variety of nature in a short period and we thank you for allowing us to share our adventures and thoughts with you. On the week of the 4th of July we again confirmed that America is truly a wonderful country.

Comments to Jim's Journal, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, OH 44103
(614) 441-0625 e-mail to
ah@buckeyeweb.com

Approximately 75 percent of all Canadians live within 150 miles of the United States.

This Old Desk...

by RUDY FLIS

I have an office in my home. It is the old bedroom for our kids, the bedroom which always held the two newest babies. The older kids were moved upstairs.

I have a nice old oak desk, a comfortable chair and the necessities for my job. I spend most of my time on the road, but it is nice to come home, use my office and eat. My company never fed me like my wife, Therese, does. And, sometimes when late evening has arrived, I just sit in my office and pen my thoughts for "American Home."

As I look at my desk, it looks used. That means it is not neat, and it is not organized. My wife is neat and organized, but she doesn't like sauerkraut, klobase and beans and their aroma. If we live to be a hundred years old, it will always be that way. And I don't have a problem with that because my wife, Therese, hasn't left me and indications are her

love and tolerance will last from here to eternity.

You aren't going to believe this, but there are times when I am unable to locate that which should be on my desk. Then I travel to other places in search of what seems to be lost. Has that ever happened to you?

Last week I misplaced Cleveland Indians baseball tickets which are for my customers. I was in full panic.

An understanding friend came to my aid. I have this friend because of the way I am. Have you ever had anything to do with St. Anthony? If your desk is as messy as mine, perhaps you are in frequent communication with St. Anthony, as I am.

St. Anthony can see right through my clutter. I thank God for him. by the way, me and St. Anthony did find those tickets.

With St. Anthony always around, it is difficult to clean up my act. My wife, Therese, understands and accepts this.

God bless St. Anthony and Therese.

First keep the peace within yourself, then you can also bring peace to others.

—Thomas a Kempis

100 WORDS MORE OR LESS

by John Mercina

HOW DO THESE PEOPLE SURVIVE ?

(SAD STORIES FOUND ON THE INTERNET - AUTHORS UNKNOWN)

- "Recently, when I went to McDonald's I saw on the menu that you could have an order of 6, 9 or 12 Chicken McNuggets. I asked for a half dozen nuggets and was told by the employee that I can only order 6, 9 or 12."
- "A lady at work was seen putting a credit card into her computer floppy drive and pulling it out very quickly. When inquired as to what she was doing, she said she was shopping on the Internet and they kept asking for a credit card number, so she was using the 'thingy'."
- "I was in a car dealership a while ago, when a large motor home was towed into the garage. The front of the vehicle was badly damaged. The manager explained that the driver had set the cruise control and then went back to make a sandwich."
- "Several years ago, we had an intern that was not too swift. One day she was typing and turned to a secretary and asked what she could do since she was out of paper for her printer. She was told to use the copier machine paper. She did so by placing the remaining blank piece of paper into the copier and proceeded to make five blank copies."

"Sign in a gas station: COKE - 49 CENTS.
TWO FOR A BUCK."

by **ANTON ZAKELJ**
translated and edited by
JOHN ZAKELJ

(Continued from last week)

Saturday, Oct. 13, 1956

I slept well last night. Today I scraped parts all day at the shop.

Modic had to dig new holes for his fence posts three times. Each time, he went back a foot, but he was still digging on our side. At the back end, he started 3 feet into our yard. Where his house and ours come together by the street, he was contending that he owned 3 feet from the edge of his roof. That would have meant the corner of our house was on his land, which it is not.

Milton asked me to work on Sunday tomorrow, but I told him I'd rather not. Jerry Zupan agreed to work, but Ray and Stefan were not invited.

Sunday, Oct. 14, 1956

We went to Mass at 10. In the afternoon, I fixed the windows in both houses, while the others drove with Draga Ovsenek to the Shrine of the Blessed Virgin Mary in Providence Heights.

Vokač (our neighbor to the east) and I measured my lot in the front and confirmed that Modic was trying to take my land.

Thursday, Oct. 18, 1956

Modic finished the fence between his yard and ours. Now people can no longer drive through his yard to get to ours. (Before, there was almost always a car in our yard.) Modic also wanted to build a gate across our land, where his house and ours almost meet by the street.

Cilka insisted he stay on his land, and we'll do whatever needs to be done on our land. He was very angry about that, but later he came back very friendly and making various offers if only we would let him build the gate. We refused.

After 10 p.m., when we were already in bed, I saw flames next to our back yard. They were coming from barrels of garbage next to the

old barn in Modic's back yard. (Murphy has been using that barn for auto repairs.) The flames were already starting to climb up the wooden walls of the barn. Since we don't have our own phone, I went to Ovsenek's apartment and asked him to call the fire department. They came out immediately and put out the fire.

(To Be Continued)

International MBA program in Ljubljana seeks students

Are you interested in learning about business in Central and Eastern Europe?

Are you interested in studying in English with an international group of students and professors?

Are you interested in visiting the motherland of your ancestors if they came from Europe?

Are you interested in spending a year in Slovenia, a green mountainous and friendly country, not far from Vienna, Venice, Budapest and Zagreb?

The International Center for Promotion of Enterprises (ICPE) and the Faculty of Economics, University of Ljubljana, Slovenia invites you for admission in one-year intensive international residential post-graduate MBA program 2001/2002 in 4 modular subjects (specialization):

General Management (GM): International Business and Finance, Business Environment & Business Law, Entrepreneurship and New Venture Creation, Managing Enterprise Growth.

Total Quality Management (TQM): TQM Concepts, TQM Tools, TQM Implementation, Management of Standards and Model for Business Excellence.

Sustainable Development Management (SDM): Integrated Coastal Management, Biodiversity and Environmental Health, New Materials and Clean Tech Management, Global and Local Aspects of Sustainable Development.

Electronic Commerce Management (ECM): Information Technology Infrastructure, Electronic Commerce Strategy, International Business Information, Electronic Marketing.

All information is in the English language. Tuition fee is \$7,500 USD

Contact person: Mr. Aswin Shrestha, MBA Programme Coordinator & PR.

Tel: 386 01 568 23 31, Fax: 386 01 568 27 75.

Slovenians: A Class Fact

Happy Birthday to SHA residents

Happy Birthday to the following residents of the Slovene Home for the Aged who were born in the month of July:

- 7-01 - Anne Lapinskas, 86, born in Cleveland
- 7-02 - Marija Stojin, 87, born in Slovenia
- 7-04 - Eleanor Hausrath, 90, born in Cleveland
- 7-07 - Pauline Vrh, 97, born in Yugoslavia
- 7-19 - Madelyn Taylor, 91, born in Cleveland
- 7-19 - Ann Tekavec, 94, born in Cleveland
- 7-22 - Margaret Lanese, 72, born in Akron, Ohio
- 7-26 - Anna Zallnick, 103, born in Slovenia
- 7-29 - Ana Tomc, 90, born in Slovenia
- 7-31 - Mary Jenovic, 93, born in Cleveland.

Slovenian news

U.S. President George Bush and Russian President Vladimir Putin held a Summit at Brdo Castle, Slovenia. The Brdo Castle was taken over by the communist party after World War II and never returned to the proper owners, even after the fall of Communism.

Mrs. Bush visited the village of Bled and the Basilica of Brezje.

The Republic of Slovenia celebrated its 10th anniversary as a free nation on June 25th.

Eight weeks have elapsed in the summer traveling season and already there are over 100 deaths on Slovenian roads.

Cleveland news

Slovenska Pristava celebrated its 40th anniversary on the 1st of July in conjunction with the 10th anniversary of Slovenian independence. Over 1,000 people were in attendance on this sunny and crispy day.

The Mission Aid Society held their annual picnic on July 8th. Attendance was very poor. This volunteer society has raised over a million dollars for the missions during the past 30 years.

The Slovenian Sports Club picnic will be held on Sunday, July 15 at Slovenska Pristava. At 3 p.m. sign-up will begin for the Star vs Mladi (Old vs Young) soccer game.

Comments to the editor can be sent to:

martin_krpan@hotmail.com

American Home on Internet

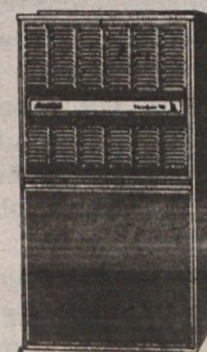
You can e-mail notices articles, information directly to the American Home newspaper at ah@buckeyeweb.com

Paul J. Hribar Joyce Ann Hribar Attorneys at Law

Omni Bldg., Suite 500
27801 Euclid Avenue, near I-90
Euclid, Ohio 44132
-- 261-0200 - fax 261-7334 -

Probate, Estate Planning
Real Estate, Trusts and
General Civil Practice

Make the gas company wonder if you've moved.

Our Freedom 90 gas furnace is one of the most efficient you can buy. Over 90% efficient - compared to around 65% for most older furnaces. You can shrink your monthly gas bill to a fraction of its former self. And enjoy greater peace of mind, thanks to the Freedom 90's lifetime limited warranty. So see your American-Standard dealer about the Freedom 90, and give your neighborhood meter reader something to wonder about.

AMERICAN STANDARD
Built To A Higher Standard.

GORJANC 944-9444
207 Alpha Park
Highland Hts, OH 44143
HEATING & COOLING
A Name For All Seasons

Drive in - or Walk In

BRONKO'S Drive-in Beverage

510 East 200th St. DMH Corp.
Euclid, Ohio 44119 531-8844
Imported and Domestic Beer and Wine
Soft Drinks - Milk - Ice - Snacks
Imported Slovenian Wines
Radenska Mineral Water -
⇒ We have all Ohio Lottery Games ⇐
Open Mon. - Sat. 10 a.m. - 10 p.m.
Sunday (No wine sold) 11 a.m. - 5 p.m.
Owner - David Heuer

ED MEJAC
RDC Program Director

WCSB 89.3 FM
RADIO HOURS:
Sunday 9-10 am
Wednesday 6-7 pm

2405 Somrack Drive
Willoughby Hills, OH 44094
440-953-1709 TEL/FAX
WEB: www.wcsb.org

Songs & Melodies
from Beautiful Slovenia

Slovenian Radio Family

Left to right: Rose and David Stadtner of San Francisco, Betty and Tony Grdina of Cleveland, and Nancy and Jack Langton of Sommerville, Mass. David, Jack and Tony were shipmates in 1944 aboard the USS LCI (R) 648. They are shown attending a Navy reunion in Reno, Nevada from June 4 to 7th. Great friendship among 600 in attendance.

(Photo by TONY GRDINA)

Growing Up Slovenian in Collinwood

SLOVENIAN POTICA

by JOE GLINSEK

Perhaps our premier baked dessert is a Slovenian "potica." Almost a ritual act, it was best learned by watching. A recipe was useful for the list of ingredients, but the actual process is like trying to learn a new card game by reading the instructions; it was much easier to watch and do. It's a pastry of rich dough worked very thin and covered with a sweetened nut mixture.

After rolling it out like a small rug, the fat 'sausage' of pastry is coiled into a deep pan and baked. It can also be cut and baked in bread pans. This is a holiday pastry for Christmas, Easter, and very special occasions. Ingredients were expensive and the process tedious. Making *potica* was an event!

The price of walnuts determined if the filling would be pure or needed "potica helper." We bought nuts in the shell, and at age eight, it was my job to crack and clean them. As a child, my grandmother had been told that the nut "sheller" must whistle while they worked. This anecdote had been passed down, and though treated as a little joke, I *did* whistle as I shelled, but still managed to eat a few between whistles. Chided if a tiny fragment of nut was found in the discarded shells, I soon learned it was OK to eat a few, but a sin to waste any - frugal, frugal!

Walnuts were one of Mom's "killer" allergies, and it's ironic that she never tasted her prize pastry.

Shelling the nuts was part of the preparation that took place the day before baking.

Our cast iron meat grinder was cleaned and clamped to the pantry counter, and using the fine blade, the nuts were ground with just a few crackers to absorb the oil. If you needed to economize, bread crumbs and sugar were browned in butter and mixed with the ground nuts; adding plump yellow raisins would also "stretch" the filling.

The main ingredient is ground walnuts, and in a "dirty potica," they were not stretched. To qualify as "dirty," the filling must be thicker than the layers of dough in between. In lieu of a recipe, get plenty of ground walnuts, eggs, butter and honey - you won't go far wrong. (Better yet, find a recipe.) When all the ingredients were added to the nuts, the filling would be thick, sticky, and difficult to spread evenly without tearing the dough. Folding in beaten egg whites made it more manageable. Spoonfuls of filling were placed in a pattern over the dough and spread around with the fingers.

The slightly sweet eggy yeast dough required punching down between two risings. On our floured kitchen table it was rolled and stretched until it hung over the edge like a tablecloth.

Properly handled, it grew in size while diminishing in thickness under the expert manipulation of a six-inch hardwood rolling pin, a hand-turned gift from a family friend. The creamy-colored dough had a lovely smell, just begging to be tasted raw. Rolled out to its maximum size and desired thickness, soft butter was

now gently massaged over the entire surface.

To cope with the dough that hung over the sides of the table, the bottom drawer of the dining room buffet was pilfered of its old linen tablecloths. Once, they were fine napery with a crisp texture, but after 30-odd years of washing and boiling, they had the soft caress of silk. While one person lifted the dough, the other slipped floured linen under the edge to support the overhang and give the other baker a flat surface to spread the rest of the filling. The cloth was then used to support, lift, and advance the potica like a jelly roll.

After getting a good start, the cloth was removed, and it was "roll and pull, sliding the pastry on the smooth, floured wood as it rolled evenly end to end. Four

hands were a help, almost a necessity.

When completed, you had a fat "sausage" that was about four inches in the center and slightly less at the ends. Like sun-screen, more soft butter was gently massaged into the rolled pastry. Our large round roasting pan was about 18 inches across and four deep. Its lumpy insides were generously buttered and the fat slippery "serpent" was gently lifted by one baker and coiled into the pan by the other. From the outer edge it was spiraled inward to finish with one end tucked into the center. Loosely placed, it was allowed to rise again before baking. Now you know why this labor of love called a potica was considered an event.

The linen covering would rise after a time, and the coil of dough was now puffed and swollen, ready for baking. When removed from the oven, the tender brown crust showed a faint outline of the original coiled shape, and a bit of butter was rubbed over the hot crust to keep it from crisping when cool. If a potica fresh from the oven was not a siren call to your senses, you should have been tested for signs of life with a mirror under your nose.

It was customary to let it

cool and then slip a table knife around the edge to free it from the sides of the pan. A sharp knife was then used to cut down through and around the spiraling groove to the bottom of the pan. This allowed slicing from either the center or the outer ring. The thin slices were like pin-wheels of alternating light and dark bands. If it was nice and "dirty," the light bands of dough were almost invisible.

The baking pan, battered from many decades of constant service, had lots of character. With hinged wire handles and much of its dented and lumpy surface burned black, it was a pan of little real value. But functionally, it was invaluable and used almost daily for "top of the stove" or oven meals, and the perfect pan for this kind of baking.

I can smell the potica baking as I write these lines and salivate. What an unforgettable aroma. Sweet, yeasty, rich and nutty; not enough adjectives to give it credit. But, what a job!

Glinsek grew up Slovenian in Collinwood, and now lives in Sarasota, Fla. This article is excerpted from a book he hopes to have published.

AZMAN MEATS

654 East 185 St., Cleveland, OH 44119
(216) 481-0826

Featuring Azman's Homemade Slovenian
Smoked Sausages, - Fresh Garlic Sausages, -
Rice & Blood Sausages, Zelodec, -
Cottage Hams, and Potica

WE SHIP ANYWHERE

PLEASE CALL FOR YOUR ORDER NOW

Calling all recreational gamblers!!

Don't miss this chance to cruise with

Jean Scott, Queen of Comps*

(Author of best selling book, "The Frugal Gambler")

*Free slot tournament with cash prizes--Special added features

*Golden opportunity to discover how you can become an advantage player.

ms Westerdam

5-day Bahamas and Key West

Feb. 17-22, 2002

Starting at only \$789.00pp**

(**based on double occupancy, includes port charges and taxes. Ask about air add-ons.)

Limited Cabins Available! Reserve your cabin now!

1-216-261-1050, 1-800-659-2662

Cruise Giants
Division of Euclid Travel

22078 Lakeshore Blvd.
Euclid, Ohio 44123
travel@euclidtravel.com

Mr. Laker's Walk Down Memory Lane

by RAY MLAKAR

I am going to digress from my usual "Walk Down Memory Lane" that is take a week off from John Marshall High School. But have no fear, I do graduate in the end.

I got this poem from my sister Irene recently and too late to get it into the American Home before Father's Day, but without a doubt it will tug at your heart, and one I am sure a lot of readers will cut out of the paper. As we look back on time, some of us are too young to tell our fathers what they mean to us, and in others, the words come too late, when they have gone on to their heavenly reward. To those of you who are fortunate to have your father still living, lose no time in telling him what he means to you and what a difference he has made in your life. God bless them all. Thanks, Pa, for showing me the way.

--Ray Mlakar

Her Daddy

Her hair up in a pony tail, her favorite dress tied with a bow
Today was Daddy's Day at school, and she couldn't wait to go.

But her mommy tried to tell her that she should probably stay home
Why the other kids might not understand, if she went to school alone.

But she was not afraid; she knew just what to say
What to tell her classmates on this Daddy's Day.

But still her mother worried, for her to face this day alone
And that was why once again, she tried to keep her daughter home.

But the little girl went to school eager to tell them all
About a dad she never sees, a dad who never calls.

There were daddies along the wall in back, for everyone to meet.
Children squirming impatiently, anxious in their seats.

One by one the teacher called, a student from the class
To introduce their daddy, as seconds slowly passed.

At last the teacher called the name, every child turned to stare
Each of them was searching for the man who wasn't there.

"Where's her daddy at?" she heard a boy call out
"She probably doesn't have one," another student dared to shout.

And from somewhere near the back, she heard a daddy say

"Looks like another deadbeat dad, too busy to waste his day."

The words did not offend her, as she smiled at her friends
And looked back at her teacher, who told her to begin.

And with hands behind her back, slowly she began to speak
And out from the mouth of a child, came words incredibly unique.

"My Daddy couldn't be here, because he lives so far away
But I know he wishes he could be with me on this day.

And though you cannot meet him, I wanted you to know
All about my daddy, and how much he loves me so.

He loved to tell me stories, he taught me to ride my bike.
He surprised me with pink roses, and taught me to fly a kite.

We used to share fudge sundaes, and ice cream in a cone
And though you cannot see him, I'm not standing all alone.

'Cause my daddy's always with me, even though we are apart
I know because he told me, he'll forever be here in my heart."

With that her little hand reached up, and lay across her chest
Feeling her own heartbeat, beneath her favorite dress.

And from somewhere in the crowd of dads, her mother stood in tears
Proudly watching her daughter who was wise beyond her years.

For she stood up for the love of a man not in her life
Doing what was best for her, doing what was right.

And when she dropped her hand back down, staring straight into the crowd
She finished with a voice so soft, but its message clear and loud.

"I love my daddy very much, he's my shining star,
And if he could, he'd be here but heaven's just too far.

But sometimes when I close my eyes, it's like he never went away."
And then she closed her eyes and saw him there that day.

And to her mother's amazement she witnessed with surprise
A room full of daddies and children, all starting to close their eyes.

Who knows what they saw before them, who knows what they felt inside

Perhaps for merely a second, they saw him at her side.

"I know you're with me Daddy," to the silence she called out
And what happened next made believers, of those once filled with doubt.

No one in the room could explain it, for each of their eyes had been closed
But there placed on her desktop was a beautiful fragrant pink rose.

And a child was blessed, if only a moment, by the love of her shining bright star
And given the gift of believing, that heaven is never too far.

--Author Unknown

Tony's...

Old World Plaza

Barber Shop

Haircuts: \$6.00

664 E. 185th St.
- at Abbey Ave.
Cleveland

HOURS:
7:30 a.m. 5:30 p.m. M-F
7:30 a.m. 5:00 p.m. Sat.

We love the Slovenian people. We want more of them as our customers!

Slovenian

Sports

Klub

Slovenska

of

Pristava

Sunday July 15th

Picnic

3:00 soccer game

Mladi vs Stari

Old vs Young

Warsteiner on tap!

Fruit Smoothies!

Pristava Burgers !

Music by the Musician of Slovenska Pristava

COME AND WATCH THE GAME OF THE YEAR

Dr. Mirko Vombergar **D.D.S.**

6551 Wilson Mills Road
Mayfield Village, Ohio 44143

Call for your appointment 1-440-473-4746

Office Hours - by appointment only.
 Saturday and evening hours available.

We also speak SLOVENIAN!

YANESH **BROS.**

CONSTRUCTION CO., INC.

63 Years Experience

Ask Your Neighbors About Us!

EXPERT REPAIRS • RE-ROOFING

RESIDENTIAL & COMMERCIAL WORK

**We specialize in solving
 flat roof problems, and
 we will guarantee results.**

EAST SIDE	WEST SIDE
29013 EUCLID AVENUE	12205 SOBIESKI ROAD
WICKLIFFE, OHIO 44092	CLEVELAND, OHIO 44135
(440) 943-2020	(216) 941-5010
AKRON	
510 EAST CUYAHOGA FALLS AVENUE	
AKRON, OHIO 44310	
(330) 923-2021	
TOLL FREE 888-878-2455	

5 AMERIŠKA DOMOVINA JULY 12, 2001

NAVY REMEMBRANCES

by **COMMANDER
ERNEST R. RYAVEC,
USNR (Retired)**

(Continued)

One of my assignments was as the project officer for the new Mark 45 and Mark 49 gunfire control directors, which unfortunately did not compute a lead angle. I also administered the contract for the power drives that would allow gunners manning 40-millimeter guns and mounts to quickly track aircraft. At that time we were not only providing this new equipment to American fighting ships, but also up-grading ships the U.S. had given to the British on the Lend-lease program.

Since we had received reports of problems with the first Mark 45s, I went aboard the USS South Dakota to investigate. The ship had just come through some rough weather at sea. A gunnery officer told me the 45s had experienced blown fuses and dysfunctional gyroscopes. "We were sure we were going to get electrocuted," he said. Since the 45s carried high voltage, this was a very serious matter.

After investigation, I saw that the Mark 45 directors were completely inadequate because they were prone to failure. I also thought it incredible that the Mark 45s and the rest of the anti-aircraft ordnance was being installed by Navy shipyard after the Navy accepted delivery of the ships from outside contractors. To fit in the equipment and wiring, workers at Navy shipyards were tearing our bulkheads and jerry-rigging the ordnance systems - and adding six weeks to the delivery time of every ship. The war was on by then and my one-page memo recommending that the ordnance systems be installed by the original shipbuilders was accepted - over the objection of a vice admiral who administered the contracts with the private shipyards.

The tremendous development problems with these gun directors led me to recommend cancellation of the Mark 45 and Mark 49 gunfire control director programs - worth approximately \$25 million - when a simple, lightweight design - the Mark 51 gunfire control director with its "lead computing" Mark 14 gunsight - was offered to the Navy by the Massachusetts Institute of Technology. The Chief of the Bureau of Ordnance and the Secretary of the Navy approved this change.

In the course of overseeing the development of the

Mark 51 gunfire control director for the 40-millimeter gun, I had the opportunity of witnessing the testing of the new equipment with Navy Secretary James Forrestal. Before approving a \$400 million contract for production of the new Mark 14 gunsight and the Mark 51 gunfire control director, Forrestal wanted to test it himself. At the Navy's test range at Dahlgren, Virginia, Forrestal strapped himself into the 20-millimeter gun control position equipped with the Mark 14 gunsight and made several hits on a target sleeve drawn behind a plane overhead. He was pleased with the result and the new ordnance system moved into production.

"PlankOwner" aboard the USS Atlanta

Over the two years I spent at the Bureau of Ordnance I advanced to the rank of Lieutenant, Senior Grade. In August of 1943, I was ordered to report to the California Institute of Technology for a year of post-graduate study in engineering related to anti-aircraft ordnance. When I finished this study, the Bureau of Ordnance wanted me to return there. However, I felt it was my duty to serve again at sea and secured a berth on the USS Atlanta as the Assistant Gunnery Officer and Anti-Aircraft Officer, becoming a "plank-owner" on this new cruiser.

Right after my daughter Carole was born in October 1944, I reported to the Atlanta and oversaw the installation of the first Mark 56 radar-controlled gunfire directors. In December we conducted a shakedown cruise in the Caribbean and left for the Pacific in March 1945.

The Atlanta joined the Pacific Fleet near the Marshall Islands in April and was detached to Okinawa operations. There we were a part of a tremendous concentration of Navy vessels, all massed for an invasion of Okinawa. As the battle for Okinawa unfolded the Atlanta stood at sea providing a chink of the vital armor encircling several U.S. aircraft carriers, including the Bonhomme Richard (named for John Paul Jones' flagship). The role of cruisers like the Atlanta was to knock down any Japanese airplanes that penetrated the "air CAP" that our combat air patrol maintained over the carriers and their escort vessels. Due to the increasing desperation, the Japanese felt over the way the war was going, many of their aircraft were Kamikazes - aircraft manned by pilots intent on suicide attacks on American carriers and other targets of opportunity. Despite all our efforts, there were many Kamikaze hits on our outermost destroyers and destroyer escorts, though no carriers were hit.

In May, we moved north to Kokkaido where the Atlanta joined several other ships in the first-ever naval bombardment of Japan, leveling a steel plant in one hour of shelling. We then steamed down and stood off Tokyo Bay for several weeks. One night in June our group of four navy cruisers went in rapidly and shelled Tokyo Harbor. I later learned that the U.S. press made it appear that we were surrounded by Kamikazes, which horrified my wife. In truth, there wasn't one Kamikaze in sight that night.

(To Be Continued)

Coming Events...

Friday, July 13

BBQ or Roasted Chicken Dinner at Slovenian National Home, 3563 E. 80th St., Newburgh. Donation \$8.00. Serving 5:30 - 7 p.m. Music 6:30 - 9:30 p.m. Joe Novak & Friends Main Hall. Reservations requested 1-216-341-6136.

Saturday, July 14

Korotan Picnic at Slovenska Pristava.

Sunday, July 15

Slovenian Sports Club at Slovenska Pristava.

Wednesday, July 25

Slovenian Pensioners Club of Euclid Annual Picnic at SNPJ Farm featuring a pork and chicken dinner. Music by Fred Ziwich. Contact Vida Strukel at 440-944-0512.

Sunday, July 29

St. Vitus Slovenian School Annual Picnic at Slovenska Pristava. Mass at 12:30 followed by pork roast or spaghetti dinner. \$10 for adults and \$5 for children under 14. Everyone invited.

Sunday, Aug. 5

Picnic by retirees of Slovenska Pristava.

Sunday, Aug. 11

Old bands reunion at Slovenska Pristava.

Sunday, Aug. 12

Primorski Club picnic at Slovenska Pristava.

Wed., Aug. 15

Federation of American Slovenian Senior Citizens Clubs Annual Picnic at SNPJ Farm on Heath Rd. Dinner served 1 p.m. Dancing to Frank Moravcik 2:30 to 5:30 p.m. Dinner & admission \$11.00. Admission only \$4. For tickets see club members

or call 216-481-0163 or 440-943-3784.

Saturday, Aug. 18

Tony Petkovsek's 20-40-60 Party at Slovenian National Home, Cleveland.

Sunday, Aug. 19

St. Mary's (Collinwood) parish picnic at Slovenska Pristava.

Saturday, Aug. 25

Kres Dancers at Slovenian National Home, St. Clair, Cleveland.

Sept. 1 - 2

St. Vitus Parish Homecoming Days on parish grounds, 6019 Glass Ave., Cleveland. Dinners, games and music.

Sunday, Sept. 16

Wine festival (Veseli Godci) at Slovenska Pristava.

Saturday, Sept. 22

Bishop Baraga celebration at Immaculate Heart of Mary Church in Lansing, Mich. Slide presentation at 5:30; Czech and Slovenian dancers at 6; Slovenian Mass at 7; reception with Slovenian food & music at 8.

Sunday, Sept. 23

Bishop Baraga celebration at St. Mary's Cathedral, Lansing, Mich. English Mass at 4 p.m. Banquet at 6 p.m. in Holiday Inn South Convention Center. Banquet tickets \$20. Contact Dick & Judy Bellant, 1740 Bluegrass, Lansing, MI 48906 or call 1-517-482-2996.

Wednesday, Sept. 26

SNH, St. Clair Annual Social.

Wednesday, Oct. 3

Slovenian Pensioners of Euclid Annual Reverse Raffle at the Slovenian Society Home on Recher Avenue

PERKIN'S RESTAURANT

22780 Shore Center Dr.

Euclid, Ohio 44123

216 - 732-8077

Operated by Joe Foster

Petkovsek's Radio

- SINCE 1961 -

WELW - 1330 AM

Simulcasting Daily 3-5 pm / Sat. 12 - 2

(KOLLANDER POLKA TOUR HEADQUARTERS)

971 East 185th Street • Cleveland, Ohio 44119

TONY PETKOVSEK • CO HOST- JOEY TOMSICK • Featuring- ALICE KUJAR DUKE MARSIC
PATTY SLUGA

(216) 481-TONY (8669) or KOLLANDER (216) 692-1000

SLOVENIA 2001 Fall Tours

Specializing in "Custom Designed" group tours
and reservations for individuals traveling
throughout Slovenia and the world.

SLOVENIAN GENEALOGY SOCIETY Sept 8 - 14
CONFERENCE & TOUR in SLOVENIA

Slovenian Women's Union of America
75th Anniversary HERITAGE TOUR of SLOVENIA
September 13 - 27

*** Limited number of seats available!! ***

SLOVENIA & GREEK ISLE CRUISE Sept 24 - Oct 9
7 days in Slovenia and 7 night cruise from Venice
with Joe and Nancy Novak

SLOVENIA HIGHLIGHTS Sept 24 - Oct 4
Lakes Bled and Bohinj, Brezje, Portoroz, Lipica, Rogaska,
Ptuj, Ljubljana with Frankie Spetich

SLOVENIA, SLOVAKIA, AUSTRIA, CZECH REPUBLIC
Ljubljana, Bratislava, Vienna, Prague **Oct 1 - 13**
with Frank Moravcik

Plan Your Group Tour for 2002. Call Today!

For detailed brochure, please call:
KOLLANDER WORLD TRAVEL
(800) 800-5981 • (216) 692-1000
www.kollander-travel.com

In Memory

Thanks to **Anna Tasner** of Westchester, IL, who renewed her subscription plus enclosed an additional \$20.00 in memory of her husband, **Otmarja Tasner**.

In Memory

Thanks to **John Verderber** of Cleveland, Ohio who renewed his subscription plus enclosed an additional \$20.00 as a donation in memory of his wife, **Eva**.

Donation

Thanks to **M. Jonke** of Akron, Ohio who renewed the American Home subscription plus enclosed an additional \$30.00 donation.

Donation

Thanks to **Mr. and Mrs. Stanley Unetic** of Eastlake, Ohio who renewed their subscription plus added a \$20.00 donation.

In Memory

Thanks to **Anton Kos Sr.**, of Albuquerque, NM who renewed his subscription plus enclosed an additional \$15.00 in memory of his wife, **Anne**.

In Loving Memory

5th Anniversary

Anna T. Oberstar

Died July 14, 1996

It's been five years since your passing, but your spirit and love live on in each one of us. You are especially missed as a new life enters our family.

John, John, Tom,
Tammy, Kirsten, Eric
Oberstar

CARST-NAGY Memorials

15425 Waterloo Rd.
481-2237

"Serving the Slovenian Community."

Zele Funeral Home

MEMORIAL CHAPEL

LOCATED AT

452 E. 152 Street

Phone 481-3118

Family owned and operated since 1908

St. Clair Pensioner News

On Thursday, July 19th, at 1 p.m. sharp, Budish & Solomon, Ltd., will present a seminar on "How to Protect Your Life Savings from Catastrophic Nursing Home Costs." It includes the newest Federal and Ohio laws and planning tips. Please have your questions ready so that we can have a lively discussion after the talk.

Please be on time Tuesday, July 24th when our Pensioner Power People will board the "coach" at Orr Ice Arena at Milton and Babbitt Rds in Euclid, at 6:15 a.m., to depart at 6:30. At 6:45 we pickup at the Slovenian National Home, depart at 7 a.m. We'll have a continental breakfast on board, some entertainment, a rest stop, then we'll arrive at the Longaberger Homestead in Dresden, Ohio for free time at the Homestead and downtown shops.

Lunch is at the Schultz Mansion - included.

After lunch we'll depart for a relaxing cruise on the Lorena Sternwheeler.

After the cruise we will browse or shop at the Zanesville Pottery or White Pillars Christmas House, etc. Departure will be at 5 p.m., with a meal/rest stop on our own.

Approximate time of return to Euclid is 8:45 p.m., at Slovenian Home - 9:15 p.m.

Wear comfortable shoes, be prepared for inclement weather, and last but not least, bring those big wide smiles. Any questions call Valerie Baznik at 216-531-5279.

A great big hug and lots of love to all our sick members and shut-ins. We miss you and wish you sunshine and God's blessings.

—Valerie Baznik

The Elderly Are At Risk for Dehydration

by ANNETTE M. KOBRIGER, RD, MPH

The elderly in acute care and long-term care are at risk for dehydration. The simple task of giving residents a drink is often overlooked. Failure to provide adequate fluids can have serious consequences for residents, such as confusion, frequent falls, constipation, urinary tract infections, and - in severe cases - renal failure.

The water pitcher at the bedside gives staff a false sense of security, as residents are often too confused or are physically unable to drink. When staff does offer a drink, the resident may refuse for a variety of reasons.

One reason for refusal may be the fear of "having an accident" - especially if the resident is taking diuretics. Another reason may be dysphasia (swallowing difficulty) and the fear of aspirating liquids. If the liquids are thickened, the resident may find the liquid unappetizing.

Or, perhaps, the resident is not interested in the "institutional beverages" typically served in healthcare settings. Milk, juice and water get boring and repetitive. Think of yourself - how often do you choose these beverages? The elderly living at home would probably

choose coffee, tea, sodas, lemonade, or iced tea.

The more confused residents probably are not even aware of the need to drink. They lack the skills to open, lift, and drink a beverage.

Role of Drugs

The most common drugs we think of when considering fluid loss are diuretics. Diuretics are some of the most frequently prescribed drugs for the elderly. They not only cause large fluid losses, they may also make the person afraid to drink for fear of "having an accident." Therefore, to avoid embarrassment, the resident may refuse to drink.

Residents need active assistance and reinforcement to drink. Simply placing a beverage in front of them is an invitation to waste the drink.

Is Dehydration Common?

There are a variety of reasons why dehydration is so common in the elderly - some physiological, some drug induced, and some unique to each resident.

As the body ages, total body water content drops. The mature adult has a 70 percent total body water content while the 85-year-old has a total body water content of only 60 percent.

The aging kidney is less able to concentrate the urine, so more fluid is lost. As we age, we get less thirsty so the call to drink is less frequent.

Slovenians are Special

Al Koporc, Jr.

Piano Technician
(216) 481-1104

Air Show

The Gathering of Eagles Airshow VI will take place July 13, 14, and 15 at the Lost Nation Airport in Northern, Ohio.

Airplanes on display include the Vought F4U Corsair, North American P-51D Mustang, North American T-28 Trojan, deHavilland T10 Chipmunk, Junkers CL-1, Stinson L-5 Sentinel, North American Aviation SNJ Texan, Douglas C-47 Skytrain, Boeing Stearman PT-17 Kaydet, North American L-17A Navion, Junkers Ju.52, North American B-25H Mitchell, Lockheed C-130 Hercules, Vultee VT-13A Valiant, Aeronca L-16. There will possible be cameo appearances of T-34 Mentor, A-10 Warthog, PT-17s, AT-6, and L-29 Albatross.

WWII Airmen's Preservation Society's motto is "To Honor, Preserve and Remember." At airshows the society sets up a complete Army Air Corps encampment of the type common in the European Theater or in the Pacific Theater throughout the war. They do not want the lessons learned during the war years to be forgotten.

This notice was sent in by subscriber Carl Schultz who enlisted in the Air Force in 1940 and was discharged in 1946. His favorite airplane is the C47 of which he spent almost 6 years as crew chief.

Thanks, Carl.

W. MAIER DOORS UNLIMITED

Garage door repair and replacement. Entrance and storm doors. Door openers and electrical repairs. Call (Slovenian) Walter Majer at 216 - 732-7100. Emergency pager: 216-506-8224.

In Memory

Thanks to **Carol Satej** of Perry, Ohio who renewed her subscription plus enclosed an additional \$10.00 donation in memory of **Jenny Satej Mohorcic, Anton Satej, and John Mohorcic**.

Donation

Thanks to **Terri Grdina Koch and George Koch** of Durham, NC who renewed their subscription plus enclosed a \$30.00 donation.

Donation

Thanks to **Marie E. Quinn** of Cleveland, Ohio who renewed her subscription plus enclosed a \$20.00 donation. She says, "I can't tell you how much I enjoy the many articles."

Interesting

Editor,

So many interesting great writers and new-found informative tidbits we enjoy from Joe Zelle. We pass on some of the articles to our relatives in Slovenia.

—Peter Ruminski
Euclid, Ohio

Donation

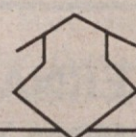
Thanks to **Pauline Kitzko** of New Castle, PA who renewed her subscription plus added a \$20.00 donation. She says, "Enjoy your newspaper very much."

New SHA Resident

Mrs. Louise Vovko, formerly of E. 66th St., and later of Willowick and Mentor, Ohio and a faithful subscriber to Ameriška Domovina, is now a resident of the Slovene Home for the Aged at 18621 Neff Rd., Cleveland, OH 44119. She would be happy to receive visitors or hear from her friends.

Attention West Side Residents

SAAD SIBAI
226-3730

KWICK-N-CLEAN
DRY CLEANERS & LAUNDRY

ALTERATIONS

BULK LOAD PROFESSIONAL DRY CLEANING · SHIRT SERVICE ON PREMISES
15019 MADISON AVENUE · LAKEWOOD, OHIO 44107

Dr. Zenon A. Klos

E. 185th Area

531-7700

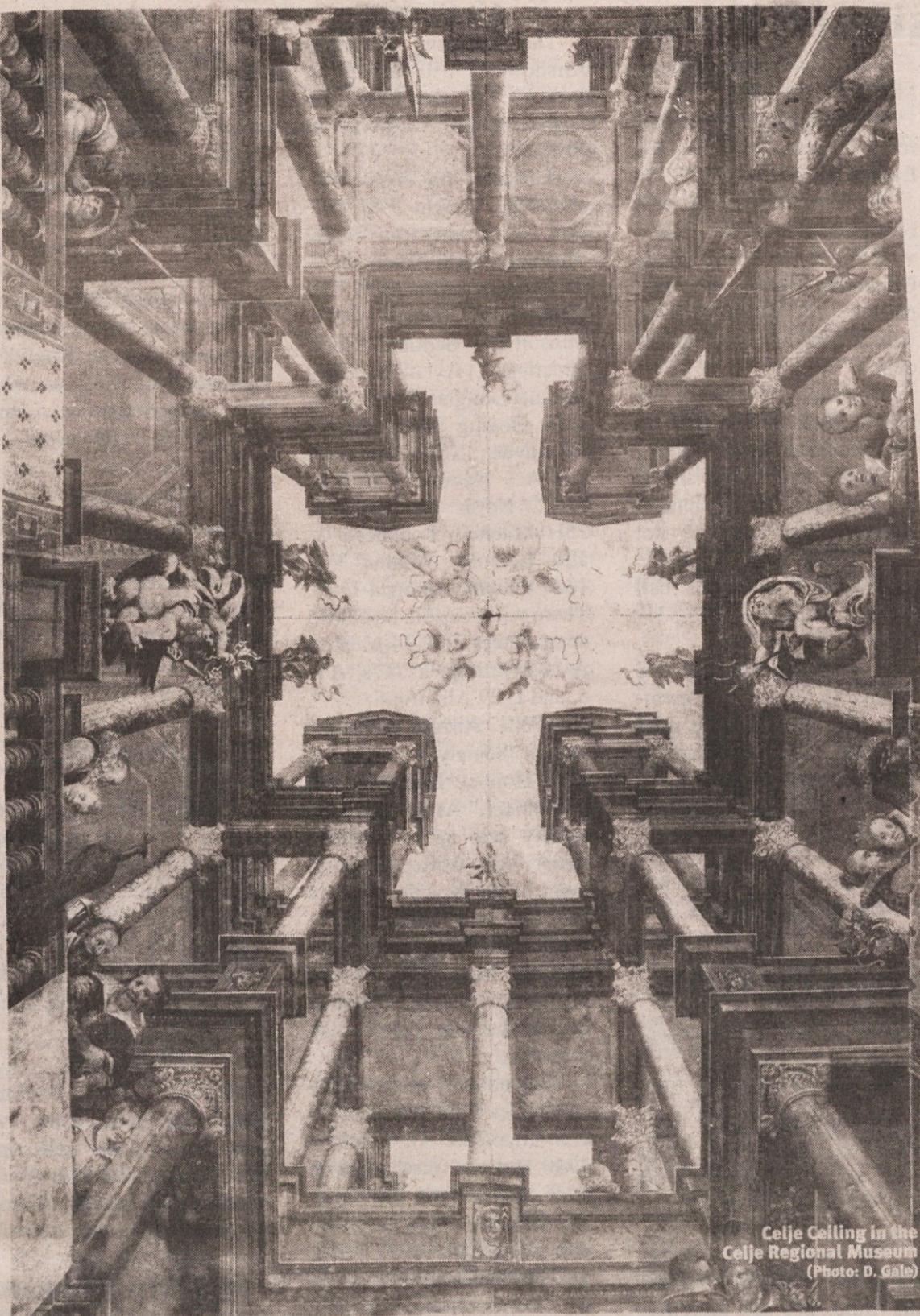
-- Emergencies --

Dental Insurance Accepted

Laboratory on Premises - Same Day Denture Repair
COMPLETE DENTAL CARE FACILITY

848 E. 185 St.

(between Shore Carpet & Fun Services)

Celje Ceiling in the
Celje Regional Museum
(Photo: D. Gale)

Celje Ceiling

April 11th marked 550 years since the City Municipality of Celje, Slovenia earned its town rights. Among the many sights of the "Town of Counts," also called the "Second Troy" by some historians, is the Baroque painted ceiling in the Celje Regional Museum, which will celebrate its 120th anniversary next year.

The building housing today's Celje Regional Museum, including a Baroque painted ceiling, was made by Count Jobst Josef Thurn-Valsassina between 1580 and 1603 at the southeast part of the city walls.

Later it was renovated and upgraded several times. From 1870 to 1914 it was home to a school, and until 1945 a court of justice.

Ceiling paintings on canvas were discovered during renovations of the building in 1926. Representatives of the town authorities invited Dr. France Stele, doyen of Slovenian conservation, and Matej Stemen, important Slovenian painter and ex-

cellent restoration expert, to see the paintings.

Advised by these two experts, the city council decided to take off the lower ceiling, and to restore the painted one and return it to the original place, where it can be seen today.

The ceiling painting measuring 14.45 x 9.87 meters is divided into 11 fields, the middle one of which measures 8.50 x 6 meters. It presents imaginary architecture, audaciously rising into the sky.

In the corners, the composition is complemented by the painting of four naked giants, presentations of the four seasons with peasant activities and two scenes of battles between the Latins and the Trojans.

So far, experts have dated the ceiling to the beginning of the 17th century. The latest findings by Dr. Ivan Stopar show that the painted Celje ceiling could even be newer than previously thought, and that even the artist can one day be identified.

Horseradish Potato Salad

We added a dollop of horseradish to give this creamy potato salad some extra zip.

PREP: 20 Minutes

COOK: 10 to 12 minutes

MAKES: About 8 cups or 10 accompaniment servings.

2 ½ pounds small red potatoes, cut into ¾ inch chunks

1/3 cup light mayonnaise

¼ cup whole milk

3 tablespoons prepared white horseradish

1 tablespoon fresh lemon juice

1 teaspoon salt

½ teaspoon coarsely ground black pepper

2 green onions, thinly sliced diagonally

1. - In 4-quart saucepan, place potatoes and enough water to cover, heat to boiling over high heat. Reduce heat to low; cover and simmer 10 to 12 minutes or until potatoes are fork-tender.

2. - Meanwhile, in large bowl, with wire whisk or fork, mix mayonnaise, milk, horseradish, lemon juice, salt, pepper, and all but 1 tablespoon green onions until blended.

3. - Drain potatoes. Add hot potatoes to dressing in bowl, gently stirring with rubber spatula to combine. Cover and refrigerate if not serving right away. Sprinkle with remaining green onions and garnish with parsley to serve.

Directions to Slovenska Pristava

Take I-90 East to the Geneva exit, Rt. 534. Turn right on 534 to So. River Road. Turn right and stay on So. River about one mile to Brandt Road. Turn right on Brandt. Slovenska Pristava is at the end of the road.

Fences - Ograje

Any type of fence. Chain link, wood and ornamental iron. Railings for steps. Porches, balconies. We have our own surveyor.

JOKIC FENCE CO.

216-944-6777

For Sale

50 Records from Slovenija.
Best offer.
(440) 943-3885

St. Mary's Parish Picnic

St. Mary's (Collinwood) Parish picnic will be held on Sunday, Aug. 19 at Slovenska Pristava in Harpersfield, Ohio, near Geneva.

Flower Power 2001

Seasonal Planting and Pruning, Grass cutting, edging, and planting flower beds and displays. Fertilizing and soil amendments available (mulches, manure, and soils). Bird feeders, feeds, and bath fountains. Landscape Design tailor made for you...

Call Michael J. Mivsek
for appointment
(216) 361-9909

INTERNATIONAL PROGRAM

1560 on Your A.M. Dial on WATJ

Your Host Mario Kavcic

American and International Selections

Saturdays at Noon . . .

1560 WATJ • Box 776 • Chardon, Ohio 44024

1-440-286-1560 ☎ 1-800-946-1560

☎ Fax: 1-440-286-2727

For the best sounds
of Slovenia

Listen to
THE SLOVENIAN HOUR

On 50,000 Watt
WCPN Cleveland Public Radio

90.3 FM
Saturdays 9-10 pm

for Requests call
Tony Ovsenik
440-944-2538

Specialists in
Corrective Hair Coloring

tina & brenda's

HAIR SALON

5216 Wilson Mills Road

461-7989 / 461-0623

Richmond Hts., Ohio 44143

— Vesti iz Slovenije —

Cerkev bo dobila nazaj več kot 8000 hektarov gozdov in zemljišč na območju Triglavskega narodnega parka

Pretekli teden je ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano ugodilo zahtevi ljubljanske nadškofije za vrnitev gozdov in drugih zemljišč na območju Triglavskega narodnega parka in ji z odločbo vrnilo 8254 hektarov, kar je približno desetina nacionalnega parka. V izjavi je kmetijski minister Franc But (sicer predsednik stranke SLS SKD) izjavil, da je postopek glede vrnitve ali nevrnitve prišel tako daleč, da je bilo potrebno se odločiti in da je bilo mnenje pravnikov in drugih soglasno, da je zahteva za vrnitev utemeljena. Vračanje je v naravi in ne v obliki vrednostnih papirjev. Cerkev je zahtevala vračanje v naravi, vlada je priznala, da nima denarja za vračanje v obliki vrednostnih papirjev, o tej plati je dejal vodja tiskovnega urada pri slovenski škofovski konferenci dr. Janez Grilj, da je vračanje v last in posest cenejše za državo.

Premier Janez Drnovšek je o odločitvi kmetijskega ministrstva dejal, da je zadeva potekala v okviru zakona o denacionalizaciji, in ker gre za zakon, mora biti ta izvajen, saj bi bilo drugačno ravnanje protustavno. Omenjeni zakon je bil sprejet že leta 1991, nadškofija je zahtevo za vračilo po zakonu vložila pred devetimi leti. V sporočilu za javnost je tiskovni urad Slovenske škofovske konference pozdravila odločitev ministrstva za kmetijstvo.

Odločitev ni še pravnomočna. Državno pravobranilstvo ima namreč najmanj 30 dni in največ dva meseca časa za vložitev tožbe na upravno sodišče, s katero se sproži ustavni spor. Iz državnega pravobranilstva

so rekli, da so odločbo komaj prejeli, da je obsežna in jo bodo proučili. V primeru pritožbe se postopek vračanja zadrži.

Na odločbo, ki ima seveda svojo politično plat, so reagirale stranke, zastopane v parlamentu različno. Generalni sekretar liberalne demokracije Bogdan Biščak je rekel, da lahko ugotovi le sodišče, ali je odločba pravno korektna ali ne. Miran Potrč, ki vodi poslansko skupino Združene liste, je dejal, da njegova stranka nikoli ni in ne bo soglašala, da se Cerkvi in drugim "veleposestnikom" vračajo veliki kompleksi zemlje in gozdov v naravi in to še posebno ne v nacionalnih parkih. Miha Brejc iz SDS je pa izjavil v imenu svoje stranke: "Ukradeno oziroma nezakonito odvzeto premoženje je treba vrniti ali dati primerno odškodnino. Kar pa zadeva konkreten primer, se je Drnovškova vlada odločila, da bo del odvzetega premoženja vrnila Cerkvi."

Najbolj odklonilen je bil Zmagor Jelinčič iz SNS, ki je trdil, da je v ozadju odločbe politična poteza premiera Drnovška, ki da je že angažiran v kampanji za predsednika republike in išče podporo pri cerkvenih krogih oz. volivcih. Volitve bodo leta 2002.

Vrnitev blejskega Otoka ni mogoča

V torek je ministrstvo za kulturo obvestilo župni urad Bled glede zahtevka za vrnitev podržavljenega blejskega Otoka oziroma nempremičnin na Otoku v last in posest, da vrnitev v naravi ni mogoča in da naj svoj zahtevek za vrnitev v naravi dopolni z zahtevkom za izplačilo odškodnine v obliki obveznic Slovenske odškodninske družbe. Župnija je zahtevek vložila že leta 1992. Blejski župnik dr. Janez Ambrožič je rekel, da se mora najprej pogovoriti z odvetnikom.

Iz Clevelanda in okolice

Vrtna veselica Korotana—

Pevski zbor Korotan vas vabi to nedeljo na Slovensko pristavo. Od 5.30 do 8.30 zvečer bo na voljo večerja in sicer ocvrti piščanci ali na raznju pečeni zrezki-stejki, s prikuhami. Za ples in veselo razpoloženje bodo igrali Veseli godci. Vsi lepo vabljeni!

Dve obletnici—

V nedeljo, 1. julija je Slovenska pristava praznovala svojo 40-letnico, istočasno je bila zaznamovana 10-letnica neodvisne Slovenije. Vreme je bilo kar sveže, prišlo pa je nad 1000 ljudi. Slavnostni govornik je bil dr. Andrej Bajuk, Janez Janša pa se je opravičil.

Pristavski športni klub—

To nedeljo pripravlja Slovenski športni klub Slovenske pristave piknik. Ob treh bo nogometna tekma med "starimi" in "mladimi" Športni klub vas lepo vabi. Gl. oglas na str. 5.

Novi grobovi

Frank Kokal

Dne 10. julija je v Slovenskem domu za ostarele umrl Frank Kokal, rojen v Exportu, Pa., svoja mlada leta preživel v Sloveniji, od koder se je vrnil v ZD l. 1935, v Cleveland pa 1941 in bil zaposlen pri White Motor Co. 37 let, do l. 1979, vdovec po Ann, roj. Rozinka, oče Tanye Kimberley, 3-krat stari oče, brat Mary Jerich in Ann Cankar (Slov.) ter že pok. Lawrence-a, Johna in Josepha, dolgoletni član zbora Zarja in nekdanjih dramskih društev Ivan Cankar, Anton Verovšek in Naša zvezda, ustanovni član odbora Slovenskega doma za ostarele, pri katerem je pomagal kot prostovoljec, član SNPJ št. 126 in mož leta SDD v Euclidu l. 1993. Pogreb bo jutri, v petek, v oskrbi Želetovega zavoda, zj. ob 8.45, v cerkev sv. Kristine ob 9.30, od tam na pokopališče Whitehaven Memorial Park. Ure kropljenja so danes od 3. do 8. zv. Darovi v pokojnikov spomin Slovene Home for the Aged Foundation, 18621 Neff Rd., bodo s hvaležnostjo sprejeti.

Slovenska šola vabi—

Slovenska šola pri Sv. Vidu ima svoj letni piknik v nedeljo, 29. julija, na Slovenski pristavi. Ob 12.30 bo sv. maša, nato bo servirano kosilo s svinjsko pečenko ali špageti. Cena je \$10 za odraslo osebo, za otroke do 14. leta pa \$5. Popoldne bodo na voljo razna okrepčila in pijača ter za veselo razvedrilo. Odločite se in pridite!

Zopet na delu—

Po enotedenskem odmoru je AD zopet tu. Kakor doslej, izhajala bo vsaki četrtek dopoldne, dopise in obvestila za slovenski del morajo doseči urednika vsaj do srede dopoldne.

V Domu za ostarele—

Ga. Louise Vovko, ki je nekoč živela na E. 66 St., nato pa v Willowicku in Mentorju, sedaj stanuje v Slovenskem domu za ostarele, 18621 Neff Rd., Cleveland, OH 44119. Vesela bo obiskov.

Devetdesetletnica—

Ta mesec obhaja svoj 90. rojstni dan splošna znana umetnica-slikarka Enika Zulič. Ob visokem življenjskem jubileju ji čestitamo in želimo vse najboljše vsi pri AD!

Nevburški dan piknik—

Nevburška društva AMLA (Mir št. 10, Bled št. 20 in Kraljica Miru št. 24) vabijo v soboto, 18. julija na svoj letni piknik na rekreacijskem središču AMLA na Kniffin Rd. v Leroyu. Piknik se bo pričel ob 2h pop. in trajal do 7. zv. Ob 4. uri bo daroval tkim. polka mašo škof Edward Pevec. Vstopnina za piknik: po \$3.

Spominski dar—

G. Viktor Intihar, Wickliffe, O., je poklonil \$40 v podporo našemu listu, v spomin na ženo Ann. Ga. Anna Tasner, Westchester, Ill., je darovala \$20, v spomin na moža Otmarja. G. John Verderbre, Cleveland, O., je daroval \$20, v spomin žene Eve. G. Anton Kos st., Albuquerque, NM, je daroval \$15, v spomin žene Anne. Ga. Carol Satej, Perry, OH, je darovala \$10 v spomin pokojnih članov družine. Hvala vsem.

Nekdanji ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Alojzij Šuštar je prejel najvišje slovensko državno odlikovanje – zlati častni znak svobode Republike Slovenije. Izročil mu ga je predsednik republike Milan Kučan v sredo, 27. junija. Slovesnost so se udeležili tudi apostolski nuncij Edmond Farhat, nadškof Franc Rode, škofa Jožef Kvas in Alojz Uran, predsednik Slovenske akademije znanosti in umetnosti France Bernik, Ivan Oman in drugi. Daljše poročilo je objavljeno na str. 16.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave., Cleveland, OH 44103-1692
Telephone: 216/431-0628 – Fax: 216/361-4088

AMERIŠKA DOMOVINA (USPS 024100)

James V. Debevec – Publisher, English Editor
Dr. Rudolph M. Susel – Slovenian Editor

Ameriška Domovina Permanent Scroll of Distinguished Persons:

Rt. Rev. Msgr. Louis B. Baznik, Michael and Irma Telich,
Frank J. Lausche, Paul Kosir

NAROČNINA:

Združene države Amerike in Kanada:

\$30 letno za ZDA; \$35 za Kanado (v ZD valuti)

Dežele izven ZDA in Kanade: \$40 letno (v ZD valuti)

Za Slovenijo, z letalsko pošto, \$160 letno

SUBSCRIPTION RATES

United States and Canada:

U.S.A.: \$30 per year; Canada: \$35 in U.S. currency

Foreign: \$40 per year U.S. or equivalent currency

Slovenia: \$160 per year (air)

AMERICAN HOME (ISSN 0164-680X) is published weekly for \$30 per year by American Home Pub. Co., 6117 St. Clair Avenue, Cleveland, OH 44103-1692. Periodicals postage paid at Cleveland, Ohio. POSTMASTER: Send address changes to AMERICAN HOME, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, OH 44103-1692.

No. 27

July 12, 2001

ANDREJ BRATUŽ

Sposojeni komentar

Od Berlina do Ljubljane

Leta 1821 je bil v Ljubljani znani kongres treh vladarjev (Prusija, Avstrija, Rusija). Še danes nam o tem priča gostilna Pri ruskem carju v spomin na ljubljansko bivanje takratnega carja Aleksandra I. Pretekli mesec in še malo prej je Slovenija gostila imenitne mednarodne oz. svetovne državnike. Najprej vrh Bush-Putin na gradu Brdu, kjer sta navezala prvi osebni stik predsednika ZDA in Rusije. Nato pa še morda v nekem smislu pomembnejši obisk nemškega kanclerja Schröderja v Ljubljani z njegovim tehtnim govorom na proslavi desetletnice osamosvojitve Slovenije.

Da je Berlin v moderni zgodovini vedno igral eno prvih vlog, je obče znano. To zlasti po novi ureditvi Evrope (oz. takratnega sveta) po Dunajskem kongresu, še bolj pa od druge polovice 19. stol. dalje, vključno po znanem Berlinskem kongresu l. 1878. Sicer pa je tudi prav v teh letih to bleščeče mesto ob Sprei postalo prestolnico novega nemškega cesarstva, ki se je – ironija usode – rodilo leta 1871 v francoskem Versaillesu, prav tako blesteči rezidenci francoskih kraljev.

In prav tu je zablestel tudi zgodovinski "železni" kancler Otto von Bismarck, ki ga danes marsikdo pozna le po znanem in priljubljenem zrezku z jajcem. Ostalo nemško zločesto zgodovino pa tu kar izpustimo.

Ne da bi se na tem mestu spuščali v globlje zgodovinske politične analize, se zato kar zaustavimo ob Sloveniji danes. Deset let samostojnega obstoja je v našem času kar veliko. Zlasti za države, kot je Slovenija. Velik odmev je imela nedavna uradna proslava slovenske samostojnosti, ki je bila v Ljubljani. Predsednik Milan Kučan je jasno orisal pot, ki jo je mlada slovenska država opravila od začetnih junaških bojov do današnjih dni že s pogledom na Evropo.

Še posebno pomenljiv je bil tu govor, ki ga je imel nemški zvezni kancler Gerhard Schröder. Lahko rečemo, da je bil to pravi nagovor za vstopno listino Slovenije v Evropsko unijo. Nas vse pa je gotovo zelo prijetno, čeprav z grenkim spominom na preteklost, presenetil tisti del govora, ko je šef današnje Nemčije jasno in razločno spomnil na vse zlo, ki ga je Nemčija povzročila Sloveniji med in pred vojno. To je bil nedvomno sicer manj spektakularen, a vedno zgovoren "mea culpa" za nemški narod, od Brandtovega pokleka v Varšavi dalje. Kdaj smo recimo slišali kaj podobnega po zadnji vojni iz ust italijanskih državnikov?

V Hollywoodu umrl slovensko ameriški skladatelj Paul J. Sifler

DORICA MAKUČ

Iz Hollywooda v Kaliforniji, kjer je preživel zadnjih 35 let, je prišla žalostna vest, da je po daljši bolezni v starosti 89 let umrl skladatelj, orglavec in zborovodja, ameriški Slovenec Paul John Sifler.

Rodil se je v Polhovem Gradcu 31. decembra 1911, kjer je preživel zgodnjo mladost, dokler se ni po prvi svetovni vojni pridružil materi Tereziji Gerjol v ZDA. Oče Ivan Kacin, doma iz Otaleža pri Idriji, je bil znan slovenski orglar v Gorici vse do leta 1931, ko je bil primoran se iz fašistične Italije preseliti v Domžale pri Ljubljani.

Paul je šel po očetovih stopinjah in postal uspešen ameriški glasbenik. Čeprav je rasel v skromnih razmerah izseljenske družine v

Waukeganu (Illinois), se je odločil za študij glasbe in ob razumevanju domačih in lastni iznajdljivosti – poučeval je klavir in s klavirskimi skladbami spremljal predstave nemega filma – uspel tudi v letih velike gospodarske krize dokončati glasbeni konservatorij v Chicagu.

Za diplomski delo je skomponiral koncert za klavir in orkester, ki ga je iz-

vajal kot solist s člani Chicago Symphony Orchestra leta 1939, ko je prejel tudi nagrado Beaux Arts Award.

Izpopolnil se je kot pianist, orglavec in zborovodja. Že od rane mladosti pa mu je bil všeč zvok orgel; všeč mu je bila cerkvena glasba in bil je srečen, ko so mu v neki prebiterijanski cerkvi v Waukeganu dovolili igrati na orgle.

Postal je orglavec in zborovodja in po cerkvah v ZDA vodil tudi številne slovenske pevske zборе; v Waukeganu je s 50 članskim mešanim zborom nastopal na odmevnih prireditvah po drugi svetovni vojni, ko se je preselil v New York, pa je prevzel dirigiranje znamenitega zbora Slovan. Z velikim uspehom je ta zbor pod Siflerjevim vodstvom naštudiral in uprizoril več slovenskih operet, ki so slovenskim izseljencem lajšale nostalgijo za domovino.

Paul John Sifler je bil svoboden umetnik; igral po cerkvah, imel koncerte po ZDA, v Sloveniji in v Italiji. Sicer pa je najraje komponiral za zbor, klavir, marimbo in predvsem za orgle.

Najpomembnejše Siflerjevo delo za orgle je *The Despair and Agony of Dachau*, kompozicijo, posvečeno bratrancu, ki mu je bila namenjena kruta usoda koncentracijskega taborišča, je skladatelj navezal na stavke 22. psalma *Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil*.

Prvič je *Obup in smrtni boj v Dachau* izvajala leta 1972 v Dallasu znana ameriška organistka Catherine Crozier na amerškem zborovanju organistov.

Sicer pa je v Siflerjevih skladbah čutiti veliko navezanost na naravo, ptice in cvetje.

Ob rodni slovenski zemlji je vzljubil tudi mehiško,

(dalje na str. 12)

Na Korotanov piknik!

CLEVELAND, O. – V naravi. Daleč od hrupne vsakdanjosti. To nedeljo popoldne, ko pridete na Slovensko pristavo, boste ujeli še malo sončka. Morda boste skočili še malo k bazenu, če pa že ne tja, se boste lahko vsedli v hladno senco pod košate drevesa, ali boste mahnili tja pod kozolec. Karkoli že.

Na večer, ko se bo nebo pokrilo s svetlo modrim pajčolanom, v katerega bodo vtakane kot žareči diamanti utripajoče zvezdice, drevje se bo poigravalo z lahnim vetričem...

V vse to pa boste vpletili veselo razpoloženje s prijatelji, okusno hrano, izvrstno pijačo in zabavno glasbo.

Pridite torej to nedeljo, 14. julija, na Slov. pristavo!

Od 5.30 do 8.30 zvečer vam bodo postregli z naravnim zrezkom, ocvrtimi piščanci, z mal' krompirčka, z mal' solatice, z mal' sladkega. In – potem še z mal' vinčka, da si malo privežete vašo dušico. Nasvidenje na Slov. pristavi!

Cike

Danes naj bo Slovenija dejansko domovina vseh rojakov doma, v zamejstvu in po svetu kot je lepo rekel v Števerjanu predsednik prve vlade neodvisne Slovenije Lojze Peterle, da se je tedaj zgodovina nasmehnila Slovincem. Da bi ta nasmeš še dolgo ostal živ!

V začetku smo se navezali na nekdanji Ljubljanski kongres. Naj še s tem zaključimo to kratko razmišljanje. Henry Kissinger, nekdanji državni sekretar ZDA in politolog, je v svoji knjigi o diplomaciji restavracije v Evropi (v začetku 19. stol.) tudi pisal o zaključkih tega kongresa (ki bi sicer moral biti v Gorici). Pri tem ameriški diplomat daje veliko vlogo politiki ravnovesja sil, ki je bil nekaj motiv politike znane "kočjaža Evrope", kneza Metternicha.

Ta je marsikje podčrtal, da legitimni odnosi med silami temeljijo na enakosti v moči, torej v ravnovesju. Če je to bilo takrat nekje koristno in za tedanjo Evropo izhod iz večjih kriz, je gotovo tudi danes, seveda v novih prijemih in oblikah, pozitivno. In prav v tem novem kontekstu lahko tudi Slovenija opravi svojo vlogo, kot je to že zelo pozitivno dokazala. Ravnovesje sil pa danes ne sme več pomeniti nadvlade velikih sil, ampak novo in plodno sožitje vseh demokratičnih držav. Naj gre tako naprej tudi nova Evropa! Pri tem tudi majhna Slovenija lahko da velik delež!

NOVI GLAS, uvodniški članek

Trst/Nova Gorica, 5. julija 2001

SLOVENIJA: prvih deset let

Lojze Peterle: Veliko smo dosegli

Pol stoletja napačnega razvoja, v katerem dostojanstvo človeka in naroda ni imelo prave veljave, se bo še poznalo.

Ur. AD: Dnevnik Delo je imel 22. junija posebno 4-stransko prilogo z naslovom "Slovenija: prvih deset let", pripravil ga je Boštjan Kocmur. Med prispevki je bilo tudi razmišljanje Lojze Peterleta, sedanjega poslanca NSi v parlamentu, pred desetimi leti pa prvi predsednik prve povojne demokratične slovenske vlade. Njegove besede sledijo v celoti.

Uresničitev samostojne in demokratične slovenske države je največji politični dosežek slovenskega naroda, ki je živel stoletja podrejen tujim središčem politične moči. Poslej živimo svobodno, po svoji volji in s svojo oblastjo. Za ta epohalni dosežek so bili potreben jasn politični program, demokratična večina, pogumen boj in žrtve, dobri zavezniki in razumeva-

nje nasmeha zgodovine ob zlomu komunizma.

Leta 1848 so Slovenci zapisali prvi narodno politični program – program Zedinjene Slovenije. Ta program, ki še danes ni v celoti uresničen, je na široko prebudil slovenstvo, ni pa ga spremljala za uresničitev nujna politična moč. To so prinesle šele prve demokratične volitve leta 1990.

Uspeh je bil mogoč, ker se je v projektu osamosvojitve kot projektu zmagovitih pomladnih strank, zbranih v Demosu, prepoznala večina volivk in volivcev Slovenije, plebiscitarno pa ga je pozneje podprl skoraj ves narod.

S postavitvijo nove, demokratične oblasti, je bil zagotovljen pogoj, da so to pot sanje postale resničnost. Stranke komunističnega porekla so šle na prve demokratične volitve z drugačnim programom.

Odločitev za samostojno in demokratično slovensko državo je pomenila odločitev za prelom z desetletja trajajočim totalitarnim redom, ki se je vzpostavil in vzdrževal na nedemokratičen način. Pomenila je odločitev za povrnitev k vrednotam in načelom, ki so bili podlaga za razvoj demokratičnega dela Evrope po drugi svetovni vojni in po katerih je Slovenija že izražala svoj srednjeevropski in sredozemski kulturno-civilizacijski značaj.

Vesel in ponosen sem, da je do tega preloma prišlo na demokratičen, nerevanšističen in kulturn način. V boj za svobodno Slovenijo smo šli z domovinsko ljubeznijo in z demokratičnim prepričanjem. Ko smo zbirali borce za slovensko stvar, nismo spraševali po knjižnicah in preteklosti, ampak po pripravljenosti, bojevati se za svobodno in demokratično slovensko državo.

Uspelo nam je!

Slovenija je samostojen in priznan osebek v svetovni družini narodov z dostojanstvom lastne države. Slovenska država ponuja nov okvir in novo možnost za uresničevanje posameznikov

in skupnosti. Veliko smo dosegli in imamo kaj praznovati.

Hkrati pa se zavedam, da se po uspešni osvoboditvi navzven na naši desetletni poti v novo kakovost še nismo povsem osvobodili navznoter. Pol stoletja napačnega razvoja, v katerem dostojanstvo človeka in naroda ni imelo prave veljave, se bo še poznalo. Nekatere posledice pranja možganov in manipulacije se šele sedaj dobro kažejo ali se bodo celo šele pokazale. V mislih imam upravljivo množico. Toda prepričan sem, da je temeljni prelom dokončen, čeprav ne dokončan.

Nova kakovost našega skupnega življenja v okviru družbe, naroda in države bo odvisna od kakovosti odločanja o bistvenih vprašanjih. Od tega bo tudi odvisna naša uveljavitev znotraj Evropske zveze. Zelo pomemben je čas vstopa, neprimerno bolj pa – kolikšna bo moč naše istovetnosti, kakšni bomo vstopili. Liberalizma s težnjo anarhije, pomanjkljive pravne države, nepreglednih javnih financ, visoke inflacije, močnega zadolževanja, oviranja poštene podjetnosti in korupcije na tej poti ne svetujem. Verodostojni smo lahko samo z demokracijo, ki z istimi pravili za vse spoštuje pravico biti in ustvarjati.

Veliko nevarnost vidim v oblastni držbi, ki ne rabi skupnemu dobremu vseh, naši državi, ampak si jo interesno prisvaja ter jo klientalistično fevdalizira. Nevarno je zgolj mehanično pojmovanje in uveljavljanje večine, ki sledi staremu modelu izločanja drugega in drugačnega.

Premalo nas je in preveč je novih izzivov pred nami, da bi si lahko privoščili nadaljevanje stare oblastne paradigme, ki nas je umetno delila. Podaljševanje vse bolj očitnega kulturnega boja po starem priročniku oddaljuje čas resnične demokracije in ozračja, v katerem bi se vsakdo lahko počutil dobrodošel ustvarjalec novega, ne glede na to, kaj si misli o vsakdanjih ali poslednjih rečeh.

Tu čutim ob desetletnici naš demokratični in kulturni primanjkljaj. Namesto davka na preteklost bi si želel neovirane dodane vrednosti širokega ustvarjanja, ki bi gotovo pomagala k večjemu veselju do življenja in zdravi medsebojnosti. Postati nam mora vseč, da

Okrogla miza o ekonomske sodelovanju z ZDA

Čez ovire do kupcev

Z lastno blagovno znamko se je slovenskim podjetjem na ameriškem trgu še posebej težko uveljaviti

Ljubljana – Med osmi prednostnimi področji gospodarskega sodelovanja ZDA s svetom, ki jih bo Busheva administracija predvidoma uresničila letos, sta tudi ažuriranje splošne sheme preferencialov (GSP) in sprejetje zakona o posebnih trgovinskih preferencialih za države jugovzhodne Evrope, je 29. junija na okrogli izi o trgovini z Združenimi državami na Gospodarski zbornici Slovenije povedal Howard Rosen z Inštituta za mednarodno gospodarstvo iz Washingtona.

Toda za Slovenijo naj bi bilo že znano, da jo bodo na začetku prihodnjega leta črtali s seznama držav, katerih blago se lahko uvažna na ameriški trg po preferencialnih carinah.

Ta sklep je namreč že lanskega julija sprejela Clintonova administracija, ker je Slovenija po merilih Svetovne banke med državami z dovolj visokim BDP na prebivalca.

A mnogi slovenski izvozniki imajo precej težav pri izvozu v ZDA, zlasti če želijo blago prodajati pod lastno znamko, in nanje so opozorili tudi na okrogli mizi. Novoles bi želel več gugalnikov visokega kakovostnega razreda, Industrija usnja Vrhnika, ki 90 odstotkov surovin – kot za avtomobilske sedeže – uvažna iz ZDA, išče kupca za sedežne prevleke med tamkajšnjimi avtomobilskimi tovarnami, Leku jemljejo čas in

denar tožbe na sodišču itn.

ZDA so na šestem mestu lestvice slovenskih najpomembnejših zunanjetrgovinskih partneric (v prvih štirih mesecih letos so slovenska podjetja tja izvozila za 85 milijonov dolarjev in uvozila za dva milijona več), ameriški delež v slovenski menjavi s tujino pa je približno 3-odstoten.

Največji slovenski izvoznik na ameriški trg je še vedno Rogaška (uresniči desetino slovenskega izvoza v ZDA), poleg steklenih izdelkov pa Američanom Slovenija prodaja največ sedežev, pohištva, aluminijastih izdelkov ter jeklenih profilov, elektromotorjev in delov zanje, nakita iz žlahtnih kovin, hladilne tehnike in stiskalnic.

Državi sta podpisali konvencijo o odpravi dvojne obdavčitve, o sporazumu o zaščiti naložb se še pogajata, sklenili pa je Slovenija tak sporazum s korporacijo, ki združuje ameriške naložbenike v tujini (OPIC), medtem ko je Slovenska izvozna družba podpisala memorandum o sodelovanju z ameriško EXIM banko.

Največja ameriška vlagatelj v Sloveniji sta Goodyear in Western Wireless, sicer pa jih je skupaj približno 40 (skupna vrednost je kakšnih 130 milijonov dolarjev), slovenskih naložb v ZDA pa je polovico manj, in sicer v vrednosti 30 milijonov dolarjev.

Ljiljana Đerić

DELO, 30. junija 2001

V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE NAŠEGA DRAGEGA MOŽA, ATA IN STAREGA ATA

Poldeta Zupančič

ki je v Gospodu zaspal
7. julija 2000.

Leto dni je že minilo,
ko si nas zapustil in
Te več med nami ni.
Toda ljubeč spomin
je na Te, dragi, in ostal
boš nam do konca dni.

Žalujocha: žena Rezka,
hčerka Anica, mož Michael,
sinova Mark in Gregor
z ženo Kristina;
hčerka Rezka, mož Bill,
otroci Trezi, Michael in
Jacki;
hčerka Cilka, mož Jim in
hčerka Angela;
sin Leo, hčerka Megan
in sin Joel;
sin Stanley, žena Carol
in sin Ryan.

lahko živimo skupaj v isti državi, da ta dosežek in dar tudi primerno praznujemo. Živeti v združeni Evropi po slovensko bi morala biti naš skupni projekt in naša notranja potreba.

S hvaležnostjo do vseh, ki so kakor koli ali kadar koli pripravljali pot svobodni slovenski državnosti, in s spoštljivim spominom na tiste, ki so zanje darovali svoje življenje, iz vsega srca čestitam slovenskim državljanom in državljankam, Slovenkam in Slovencem v zamejstvu in po svetu ob desetletnici slovenske samostojnosti.

Iskrena hvala za zaupanje in podporo v zahtevnih časih.

Naj živi samostojna, demokratična in kulturna Slovenija!

For the best sounds
of Slovenia

Listen to
THE SLOVENIAN HOUR

On 50,000 Watt
WCPN Cleveland Public Radio

90.3 FM
Saturdays 9-10 pm

for Requests call
Tony Ovsenik
440-944-2538

Prijatelj's Pharmacy
St. Clair & E. 68 St. 361-4212
IZDAJAMO TUDI ZDRAVILA
ZA RAČUN POMOČI DRŽAVE
OHIO - AID FOR THE
AGED PRESCRIPTIONS

p. dr. Vendelin Špendov

Lemont, Ill.

LEMONTSKI ODMEVI

Karmelska Mati Božja 16. julija je edini Marijin praznik tega meseca. God karmelske Matere Božje, ki se imenuje po gori Karmel ob galilejski obali Sredozemskega morja in ki je znana tudi po preroku Eliju, naj kristjane spodbuja k hvaležnosti do božje dobrote, dosežene po Marijini priprošnji. Spominja tudi na resnico, da Marija ne zapusti nikogar, ki jo zvesto časti, se zateka v njeno varstvo in jo posnema v dejavnem življenju.

Karmelska Mati Božja je posebna zavetnica reda karmeličanov in karmeličank, kakor tudi bratovščine karmelskega škapulirja. V Sloveniji imajo karmeličanke sedaj dva samostana.

Pred vojsko je bil znan karmeličanski samostan na Selu pri Ljubljani, kamor so se mnogi radi zatekali s prošnjami za molitev, tudi rajni ljubljanski škof Gregorij Rožman.

Komunisti so jih po vojni pregnali, samostan in cerkev pa porušili. Šele v 60. letih so se lahko vrstile, najprej v Mengeš, potem pa so sezidale nov samostan v Sori, od koder so ustanovile tudi samostan v Mirni peči.

Mesec julij je posvečen *presveti Jezusovi Krvi*. Sicer praznik ni več obvezen, ker je združen s praznikom sv. Rešnjega Telesa, v mašni knjigi pa je posebno besedilo za mašo "V čast Jezusovi krvi", ki jo uvede z besedami: "Gospod nas je odkupil s svojo krvjo iz vsakega rodu in jezika in naroda in ljudstva in nas napravil za božje kraljestvo".

Papež Janez XXIII. je za vso Cerkev potrdil in priporočil *litanijske presvete Krvi*.

Od sobratov v kustodiji goduje p. Krizolog (Martin) Cimerman – 30. julija.

Sobratje umrli julija: br. Bonifacij Dimnik, 9. julija 1967; p. Klavdij Okorn, 11. julija 1979; p. Edvard Gabrenja, 18. julija 1972; p. Bazilij Valentin, 26. julija 1997. Naj uživajo božji mir.

Vodstvo slovenske frančiškanske province v Ljubljani je določilo nekatere osebnostne spremembe. Med temi tudi osebnostne spremembe v Lemontu p. David Šrumpf je določen za župnika na Kostanjevici pri Gorici v Sloveniji; v Lemontu pride p. Metod Ogorevc, ki je

bil do sedaj duhovni vodja Slovencev v Avstraliji. V Lemontu bo prevzel službo gvardijana (predstojnika) Lemonta in vodstvo slovenske župnije (Slovenian Catholic Mission). Obema želimo vse dobro in božjega blagoslova na novem službenem mestu. Ni še znano, kdaj se bodo spremembe izvršile.

Praznik Marije Pomagaj, 24. maja, zavetnice bazilike na Brezjah, in vseh Slovencev v domovini in po svetu, kakor tudi naše cerkve v Lemontu, so po poročilih, ki smo jih imeli priliko pregledati, na mnogih krajih in cerkvah te dežele obhajali s posebno pobožnostjo, kakor so priporočili slovenski škofje.

Pobožnost, ki naj bi bila na vigilijo praznik, 23. maja, vključuje rojake kjerkoli so, da bi se združili v molitvi in premišljevanju s prošnjo: "Marija Pomagaj z Brezij, varuj slovenski narod in slovenska izročila v svetu".

V LJUBEČ IN DRAG SPOMIN!

ob 6. obletnici smrti našega dragega moža, očeta, starega očeta in brata

VINKO ROZMAN

ki je v Bogu zaspal
13. julija 1995.

"Vsi bomo enkrat zaspali,
v miru počivali vsi,
delo za vselej končali,
v hišo Očetovo šli."

Anton Martin Slomšek

Žalujoci:

Tonika	žena
Vinko in Jože	sinova
Terezija Golob,	
Kristina Shoup	
in Tončka	hčere
Marion in Susan	snahi
Randy in Dale	zeta
Frančiška Kocbek	sestra
Philip, Steven, Vinnie,	
Daniel in Jessie	vnuke
Sophie, Iris in Rebekah	
Roze	vnuke
ter sorodniki v Ameriki	
in Sloveniji	

Tudi v Lemontu smo pred podobo Marije Pomagaj po primernem uvodu opravili rožni venec s posvetilno molitvijo. Pobožnost je vodil p. Bernardin Sušnik. Žal nam je bilo, da se je te edinstvene in važne pobožnosti za slovenski narod udeležilo tako malo rojakov. Upamo, da so ostali ob prižgani sveči molili in premišljevali o vernosti, ki so nam jih prinesla in prinašajo slovenska izročila.

Vsako majsko nedeljo smo po stari slovenski navadi počastili Marijo s šmarnično pobožnostjo: šmarnično pesmijo, z govorom, petimi litanijami in blagoslovom z Najsvetejšim. Šmarnične govore sta izmenjale imela p. Atanazij in p. Bernardin.

V mnogih cerkvah te dežele, kjer živijo rojaki, so slovesno obhajali cvetno nedeljo s slovenskimi tradicijami: butaricami, zelenjem in vsem, kakor smo vajeni od doma, iz naših rojstnih krajev. Ponosni smo na rojake in njihove družine, ko vidimo, da slovenski duh in slovenske tradicije med njimi še živijo.

V maju smo v teku dveh tednov pospremili na pokopališče Resurrection, kjer že mnogo rojakov čaka Gospodovega prihoda in vstajenja, tri rojake. Prvi je bil Tone Tkalec, star 59 let, drugi je bil France Martinčič, v starosti 88 let, nato pa Marija Rebrica, v starosti 88 let.

Pogrebna maša za Tonea Tkaleca in Marijo Rebrica je bila v Lemontu, za Franceta Martinčiča pa v cerkvi Sv. Štefana v Chicagu. – Več o teh naslednji mesec; pravtako o +Janezu (Johnu) Petriču iz Clevelanda, posebnemu dobrotniku Lemonta vsa leta, dokler mu je zdravje dopuščalo. Naj počivajo v božjem miru.

Z romarsko sezono smo pričeli tretjo nedeljo junija. Letos smo to nedeljo obhajali praznik Sv. Rešnjega Telesa, zato se je po sv. maši razvila telovska procesija po tradicionalni poti s štirimi oltarji, za kar so poskrbeli rojaki, kakor že leta: pri Prekmurskem križu rojaki iz Prekmurja, čikaškega so pripravili bivši farani Sv. Štefana iz Chicaga, tretjega rojaki iz Jolietta, četrtega, ki je obenem zaključni, pa s skunimi močmi. Hvala za ves trud!

Kakor vsako leto, so tudi letos pred nedeljo Sv. Rešnjega Telesa člani in

(dalje na str. 14)

Slovensko ameriški skladatelj Paul J. Sifler umrl

(nadaljevanje s str. 10)

v bližino katere se je preselil, in obema posvetil veliko glasbenih stvaritev.

Njegove številne orgelske skladbe, ki jih je sam izvajal, so izšle tudi na petih gramofonskih ploščah v samozaložbi Fredonia Press, Hollywood.

V skoraj dvajsetletnem bivanju v New Yorku je imel Paul John Sifler orgelske službe v raznih cerkvah: med drugim je bil orglavec in zborovodja v zgodovinski St. Paul's Chapel na Wall Streetu, v Trinity parish in v Christ Church na Oyster Bayu na Long Islandu.

Ko se je leta 1966 preselil na obalo Pacifika, je postal organist in pevovodja v episkopalni cerkvi sv. Tomaža v Hollywoodu in vse do Božiča 1997 prirejal bogate sakralne koncerte, tako kot je 28 let spremljal na orglah judovske petkove in sobotne molitve v Sinajskem templju v Glendale-u.

Paul John Sifler je bil član American Society of Composers and Publishers, pa tudi Društva slovenskih skladateljev.

V Sloveniji, kamor se je vedno raje vračal, se je najraje zadrževal v materinem Polhovem Gradcu, kjer je rad igral v prelepi baročni cerkvi, tako kot je tudi na Milavčevih orglah v ljubljanski stolnici imel več koncertov, na katerih je izvajal tudi lastno orgelsko glasbo.

10. maja 1984 je imel Sifler orgelski recital v Cankarjevem domu v Ljubljani. Igral je na orgle, za katere je menil, da so med najboljšimi, kar jih je kdaj skusil ali slišal.

Srečanje s skladbami Paula Siflerja je bil tudi za glasbenega kritika Leona Engelmana kvaliteten dogodek, ki ga je treba šteti v slovensko glasbeno kulturo.

Ob slovenski osamosvojitvi je bil ameriški skladatelj povabljen z lastno skladbo *Sic transit gloria mundi* na koncert slovenskih skladateljev, ki živijo izven Slovenije, toda vojna je koncert preprečila. Kasneje je to Siflerjevo delo izvedel simfonični orkester Radia Ljubljane.

Radijski postaji Ljubljana in Trst sta večkrat predvajali tudi njegove slovenske samospeve, med katerimi posebno izstopajo samospevi, ki jih je uglasbil Sifler

na tekste ameriške Slovenke Anne Krašna. Tomažu Lorentzu je posvetil "trip-tih" za violino in orgle.

Rad je prihajal v Gorico na očetov dom, očeta ni poznal, srečal pa se je v poznih letih s polsestro Dorico. Skupaj sta obiskala številne cerkve na Goriškem, kjer je njun oče Ivan Kacin postavil orgle.

Bil je srečen, ko ga je Pevsko društvo Miren povabilo na orgelski koncert v župnijsko cerkev 18. junija 1988, da je lahko na očetovih orglah izvajal tudi lastne skladbe. Na povabilo SKPB M. Filej je še isto leto koncertiral v cerkvi sv. Ignacija v Gorici in 15. junija 1991 tudi v goriški stolnici (na sliki).

Na Goriškem je imel ameriški skladatelj slovenskega rodu še niz nastopov in srečanj; pridobil si je mnogo prijateljev, posebno na glasbenem področju.

Zadnji orgelski koncert je imel Paul John Sifler v Polhovem Gradcu – skupaj z mladinskim cerkvenim pevskim zborom – spomladi 1995; takrat je bil zadnjič v Sloveniji. V krajevnem časopisu junija 1995 bremo, da je "Šifrerjev Pavel" v knjigo obiskovalcev polhograjskega muzeja ob notnem zapisu napisal: "Slovenec sem!"

Edini Pograjec, ki se kot orglavec, skladatelj in v tem stoletju po delu lahko primerja z znamenitim Pograjcem Gregorjem Riharjem, osrednjim ustvarjalcem cerkvene glasbe v 19. stoletju. Verjetno je bil tega domačega priznanja, med mnogimi tujimi, najbolj vesel človek, že od otroških let Američan, v srcu pa navezan na svojo rojstno slovensko deželo.

NOVI GLAS

Trst/Gorica, 14. junija 2001

Z AMERIŠKO DOMOVINO
STE VEDNO NA TEKOČEM

Joseph L.
FORTUNA

POGREBNI ZAVOD
5316 Fleet Ave.
Cleveland, Ohio
Tel. 216-641-0046

Moderni pogrebni zavod.
Ambulanca na razpolago
podnevi in ponoči.

CENE NIZKE
PO VAŠI ŽELJI!

INTERVJU: Nancy Halliday Ely-Raphel, ameriška veleposlanica v Sloveniji

Slovenija ima boljši sloves v Washingtonu kot v Ljubljani

Ur. AD: Ta intervju je izšel v prilogi ONA, ki izhaja vsak torek v dnevniku Delo. V njenih odgovorih na vprašanja Nike Vistoropskijeve so razvidni uradni pogledi na Slovenijo s strani najvplivnejše ameriške opazovalke te države, ki bo po končanem terminu septembra letos vrnila na delo v State Department kot svetovalka državnega sekretarja Colina Powella. Zato je intervju posredovan v celoti. Kot kaže je bil intervju v tednu po obisku Slovenije predsednikov Busha in Putina.

Pred koncem predsedniškega obiska so mediji poročili, da je predsednik Bush za zaprtimi vrati govoril z osebjem ameriške ambasade v Sloveniji. Kaj vam je pripovedoval?

Pozdravil je vse člane osebja, slovenske in ameriške, ter njihove družine. Zahvalil se nam je za trud, ki smo ga vložili v njegov obisk in predstavljanje ZDA v Sloveniji. Slikal se je z družinami, nekatere otroke je celo popestoval.

Nekateri so govorili, da je obisk predsednikov najboljši, kar se nam je lahko zgodilo, drugi na to niso bili posebno pozorni, tretji pa so si napačno menjali možgane s "pravi" razlogi za obisk.

ZDA imajo zelo dober odnos s Slovenijo, Slovenija ima zelo dobre odnose z Rusijo. Je čudovit vzor za preostale države tega dela Evrope. Izbira je bila tako odlična.

Ne verjamem, da je obstajal kakšen skrit razlog za obisk. Predsednik je šel na Poljsko, v še eno zgodbo o uspehu v tem delu Evrope, nato pa prišel v Slovenijo, most med zahodnim in jugovzhodnim delom Evrope. Izbira je bila tako popolnoma naravna.

Naj naredim primerjavo, da boste razumeli, kako pomemben je bil v resnici vrh v Sloveniji. Noben predsednik v ameriški zgodovini še ni bil na Švedskem, dokler je ni obiskal Bush. Pred Clintonom še noben ameriški predsednik ni obiskal Norveške, članice NATO. Torej je zelo pomembno, da sta v Slovenijo prišla kar dva v desetih letih njene samostojnosti.

Mislim, da vam države to zavidajo, in prav je tako.

Veliko mladih od vsepovsod še vedno vidi ZDA kot deželo nešteti možnosti, če ne za študij, pa kot prostor hitrih zaslužkov, deželo, kjer vsaj hipotetično lahko dosežeš prav vse, kar ti pade na pamet. Kako je ZDA uspelo ustvariti takšno propagando?

Mislim, da so ZDA država, narejena iz posameznikov, ki si resnično želijo biti ameriški državljani. Vsi prinašajo s sabo svojo narodnost, etnično identiteto. Najprej in predvsem pa so Američani. Ponosni so na to, a nikoli ne pozabijo svojih korenin. Vsi imajo enake pravice.

Ljudje resnično verjamejo, da lahko postanejo prav vse, kar se odločijo, da bodo. Konec koncev je vsak lahko predsednik, če trdo dela in se odloči za kariero v politiki. In to je res, še posebno, če pogledamo biografijo posameznih ameriških predsednikov. Niso bili vsi bogataši in vsi niso imeli enakega načina življenja.

Dobro, predsednik Bush prihaja iz zelo znane družine, kot tudi Kennedy, Clinton pa ne, tako kot ne predsednik Carter. Vem, da bom doživela predsednika, ki bo afroameričan, in predsedniku, ki bo ženskega spola.

Še čakamo na Hillary.

Bila je izbrana za senatorko New Yorka, a videli bomo. V ameriškem senatu, veste, je še veliko nadarjenih žensk.

Zakaj menite, da svet zanima, kaj počne ameri-

ški predsednik?

Pa saj je vodja velesile! Je pravzaprav svetovna znamenitost. A ljudi zanima tudi britanski premier Tony Blair, ljudi zanima slovenski predsednik Kučan. Veliko slovenskih državnikov uživa svetovni sloves.

Leta 1831 je Ameriko na zahtevo franoske vlade obiskal filozof Alexis de Tocqueville, da bi proučil ameriške zapore. A bolj ga je fasciniral ameriški demokratični sistem, ki naj mu takrat ne bi bilo para. Kakšne so po vašem mnenju posebnosti ameriške demokracije v primerjavi z evropsko?

Ne vidim razlik. Pravni sistem je seveda drugačen od francoskega, malce drugačen od britanskega. Vendar ne moremo reči, da je ena demokratična vlada posamezne države boljša kot druga. Sta pa ameriški pravni sistem zelo učinkovita in na to sem tudi zelo ponosna.

Ste za smrtno kazen ali proti njej?

Odločno proti. Kot ambasadorica moram zagovarjati stališče vlade. Mislim, da bo sčasoma smrtna kazen v ZDA ukinjena. Skoraj so jo že ukinili v sedemdesetih. A če bi v ZDA o tem imeli referendum, bi se najbrž skoraj vsi odločili proti.

Kako to, da so bile ZDA lani s 85 eksekucijami pete na svetovni lestvici? Največ smrtnih kazni se je izvršilo prav v državi Texas, kjer je bil guverner zdajšnji predsednik Bush.

Nancy Halliday Ely-Raphel, ameriška veleposlanica v Sloveniji, bo v sredini septembra po treh letih prepustila svoje delovno mesto nasledniku Johnnyju Youngu. Med njenim mandatom sta Slovenijo obiskala tako Clinton kot Bush, kar bi tudi sama izpostavila kot največja dosežka v tem obdobju.

Vedno nasmejana se je lani preselila v rezidenco v obnovljeno stavbo ob Vili Podrožnik v Ljubljani. Pravnica po poklicu je diplomantka univerze Syracuse. Karierna diplomatka je dolgo delala v vladi in v okviru ameriškega zunanjega ministrstva v dvajsetih letih opravljala že veliko nalog. Sodelovala je tudi pri daytonskih pogajanjih ter dolgo delala kot tožilka.

Enkrat na leto odide domov v ZDA, v Sloveniji pa jo je pogosto obiskala njena družina. Ne skriva navdušenja nad Slovenijo. Raphelova je po Allanu Wendtu in Victorju Jackovichu tretja najvišja diplomatska predstavica ZDA v Sloveniji. Ljubljansko veleposlaništvo, ki je eno manjših predstavništev State Departmenta, je zelo dobro varovano. Njena soseda je ruska rezidenca, kar je najbrž redko.

Čeprav velika večina Američanov podpira smrtno kazen, je ta še vedno zadeva diskusije v ZDA z raznovrstnimi zornimi koti gledanja političnih spektrov. Smrtna kazen v posamezni državi je odločitev zakonodajalnih, izvršilnih in sodnih oblasti. Države se med sabo razlikujejo, seveda. Smrtna kazen je zelo pomembna zadeva in, kot sem že povedala, stvar temeljitih diskusij. Mednarodno pravo dovoljuje njeno uporabo.

Se stališča vlade ponavadi razlikujejo od predsedniških?

Predsednikovo stališče je vnaprej določeno z zakonodajalci. Vsak določa, kakšna bo najvišja kazen v posamezni državi. Na Vrhovnem sodišču je bilo ugotovljeno, da smrtna kazen ni protiusstavna. Vsaka država jo načeloma lahko ima, a vse je seveda nima.

Kako bi komentirali izid referenduma v Sloveniji prejšnjo nedeljo?

Mislim, da razprava o

tem sploh ne bi smela biti potrebna. Ženske imajo vso pravico početi s svojimi telesi, kar se jim zahoče. Ne morem si niti predstavljati količine denarja, porabljenega za referendum. Mislim, da bi bilo bolje urediti usluge za tiste, ki bi jih potrebovali, in vseeno bi veliko prihranili. Nenavadno je videti referendum na to temo. Najbrž pa je tukaj to normalno. Ne vem.

Francoski filozof 19. stoletja, ki sem ga že omenjala, je tudi predvideval, kar je bilo v določenem obdobju zatrdno res, da bosta največji svetovni velesili ZDA in Rusija. Po hladni vojni se je moč razpršila.

Rusija je zelo pomembna svetovna sila, prav tako Evropska unija, Kitajska, Japonska, ZDA. Izgubili smo razlikovanje ne samo dva pola.

Amerika je bila v zadnjih 20 letih sposobna ustvariti 30 milijonov novih delovnih mest, medtem ko Evropska unija z več prebivalstva le pet milijonov. V čem je skrivnost ameriške ekonomije?

EU in ZDA sodelujeta. Se pripravljamo, a imamo tudi veliko skupnega. Mislim, da gre za zelo učinkovito zvezo. Z evropskim povezovanjem držav v EU in NATO ter njenim razširjanjem se naše sodelovanje kvečjemu pogloblja.

Ne mislim, da tekmuje, temveč intenzivno sodelujemo, kar je pomembno za obe strani. Obe ekonomiji dobro sodelujeta. Sama ne vidim nobenih težav. Seveda določene obstajajo, recimo z bananami ter še nekaterimi trgovinskimi temami, a to ni nič hudega.

Tisti, ki so že potovali po ZDA, povedo, da je sicer čudovita država, ki daje perspektive, a da življenjski standard dramatično niha. V zadnjih 25 letih je nespremenjen za 70 odstotkov ameriških družin. Zelo visoki vrhovi in zelo nizka dna.

V ameriških mestih imamo "slume" (revna ali barakarska naselja, op. p.). V Sloveniji jih ni. Imate zelo visok življenjski standard, visok standard zdravstvene oskrbe. To bi morali ceniti.

V ZDA obstajajo večje razlike v življenjskih standardih, tudi zato, ker so ZDA seveda mnogo večja država. Všeč mi je, kako

(dalje na str. 14)

Slovenija ima boljši sloves v Washingtonu kot v Ljubljani

(nadaljevanje s str. 13)

skrbite za naravo, mesta, sistem javnega transporta je fenomenalen. Prav tako izobraževalni sistem. Vsak ima možnost iti na fakulteto, v ZDA ni tako. Niti javne visokošolske ustanove v ZDA niso dostopne vsem, ker so zelo drage.

Kako se delovno mesto veleposlanika v Sloveniji razlikuje od veleposlanika v Lizboni, Parizu ali Bejrutu?

Vsaka država se spopada s svojimi problemi. Smo si pa tudi podobni. V Sloveniji se recimo trudimo razširiti možnost ameriških investicij, sodelovanja z vašo vojsko. Smo vodilna ambasada, ki se ukvarja z NATO. S tem se recimo bejrutski veleposlanik ne ukvarja. Tam je v ospredju nalog kriza Srednjega vzhoda. Trudijo se za mirovni sporazum med Izraelci in Palestinci.

Najbrž imate v mislih že naslednje delovno mesto?

Vrnila se bom in delala v State Departmentu kot posebna svetovalka državnega sekretarja.

Zakaj ste se sploh odločili za diplomacijo?

To sploh ni bila moja odločitev. V State Departmentu sem delala, ko se je za to odločil predsednik Clinton, ker je menil, da bi bila lahko dobra veleposlanica. Vprašal me je, ali bi šla v Slovenijo, in rade

volje sem privolila. Za diplomacijo se ne odločim sam, odloči se predsednik.

Kako bi presodili svoje triletno delo in življenje v Sloveniji?

Najbrž je bilo zanimivo videti, kako se posvečuje prepoznavnost Slovenije v svetu. Ko sem prišla sem, je bila država veliko bolj poglobljena v svoje notranje zadeve.

Vlada danes dela tudi navzven. Sosednjim državam, ki imajo težave, pomaga in jih uči.

Slovenija ne igra pomembne vloge samo zato, ker predstavlja neki model, zgodbo o uspehu, ampak tudi zato, ker spodbuja, izobražuje posameznike iz držav nekdanje Jugoslavije, da bi se lahko razvili tako, kot se je recimo Slovenija.

Vaši sodniki in pravna fakulteta kot institucija so zelo veliko naredili na tem področju. Vaša specifična znanja o tem delu sveta in osebne izkušnje so zelo dragocene tudi v ZDA.

Kako je geografska majhnost Slovenije vplivala na vas?

Mislite, da je Izrael majhen? Geografsko sta si enaka. Slovenija je veliko bolj pomembna kot njena velikost. Odporna država je v zelo težkem sosodstvu, a ji je vseeno uspelo svoje delo prvovrstno in učinkovito opraviti. Ni samo propagirala same sebe, temveč tudi stabilnost celotne regije.

Osebnostno bi se nehalo opravičevati glede svoje velikosti in raje priznala pomembnost svoje države. Pogosto sem dejala, da ima Slovenija boljši sloves v Washingtonu kot v Ljubljani.

Kakšno je bilo vaše znanje o naši državi, preden ste pred tremi leti postali ameriška veleposlanica v Sloveniji? Vemo, da jo je hvalila tudi Madeleine Albright.

Študirala sem slovenščino in jo ob prihodu celo znala govoriti in brati. Še vedno jo znam brati in razumem slovensko televizijo. A ker večina z mano govori angleško, nimam ravno veliko priložnosti za preskušanje svojega znanja. O Sloveniji sem prebrala veliko knjig, se z mnogimi pogovarjala.

O tem delu Evrope sem, ker sem veliko potovala, vedela dosti že prej. Veliko časa sem preživela v drugih državah nekdanje Jugoslavije, a v Slovenijo nisem prišla predvsem zato, ker sem se ukvarjala s področjem kršenja človekovih pravic, z bojem proti organiziranemu kriminalu in sem nekaj časa tudi delala kot koordinatorka za Balkan. Vi težav s kršenjem človekovih pravic niste imeli nikoli.

Slovenije nisem videla, dokler nisem sestopila z letala kot veleposlanica na tisti sončni septembrski dan 1998.

Kakšen je vaš "diplomatski" dan?

Začnem z intervjujem (smeh). Preden ste prišli, sem prebrala že vse, tako slovenske kot ameriške časopise. Sestanke imam s svojimi političnimi uslužbenci na ambasadi.

Zjutraj se najprej sestanem s svojim namestnikom in dobim poročila o dogajanju. Ponavadi kosim v rezidenci ali se sestanem s člani vlade. Včasih hodim na predavanja na univerzo.

Sestavljam tudi skupino, ki bi hodila z mano po posameznih mestih Slovenije in bi propagirala program ameriških investicij pri vas. Noben dan si ni enak. Vsak je zanimiv.

Pa prosti čas?

Veliko hodim in kolesarim, smučam in lovim ribe. Hodim na koncerte, potujem po državi. Slovenija je čudovita država. Kdor koli, ki v Sloveniji ne ve, kam bi sam s sabo, ima resnične probleme.

Res bi rada poletela z

balonom. Gledam ga nad svojo rezidenco, ko zjutraj odhajam. Na vrhu Triglava sem sicer bila, a le s helikopterjem. Rada bi šla še peš.

Ponavadi me ne spremlja veliko ljudi, ker je Slovenija zelo varna država. Včasih, v nekaterih drugih državah, me je spremljalo več varnostnikov.

Glede na to, da se vračate v ZDA, imate mnoge načrte tudi za prihodnje obiske tujine kot ambasadorka?

Mislím da, če nekaj let.

Vas katera država še posebno privlači?

Privlači me ves svet. Malo je držav, ki jih nisem obiskala, a je vseeno še veliko tega, kar si želim videti. Mislím, da bom to tudi udejanila.

Kako Američani spoštujejo ameriške državne simbole? V svoji pisarni imate prvo zastavo, ki je visela na ameriški ambasadi v Sloveniji in so jo vam dali marinci.

Ameriška zastava in Star Spangled Banner sta del moje države. Ko je na Brniku pristal Air Force One, so mi v oči privrele solze. Je nekaj, kar mi resnično veliko pomeni.

A vedno, ko bom slišala slovensko himno Zdravljico, se bom s toplimi mislimi spomnila na Slovenijo. Ljudje so vsepovsod enaki. Slovenci so ponosni na svojo državo, himno in zastavo, še posebno na Triglav. Ne vidim nobenih razlik.

(Konec)

Lemontski odmevi

(nadaljevanje s str. 12)

prijatelji Slovenske Lige iz Jolieta očistili groto in njeno okolico, tako da je vse pripravljeno za romarsko sezono. Za vse iskrena zahvala – Bog plačaj!

Okoli kipa sv. Frančiška pred samostanom je v poletnih mesecih lepo okrašeno, za kar že več let skrbi Frances Fritz. Da bo tudi letos lepo okrašeno, so se

članice društva sv. Ane št. 170 KSKJ obvezale, da bodo prispevale za novo okrasitev. Bog plačaj!

Tretjo nedeljo junija je v tej deželi dan očetov (Father's Day). Kakor vsako leto, so tudi letos poromali člani društva Prekmurje, ko so posebej spomnili staršev, zlasti očeta in starega očeta. Bog naj jih blagoslavlja.

Romanja se bodo nadaljevala julija in avgusta, do zadnjega večjega zadnje nedelje avgusta, ko je lemontska Baragova nedelja in Medeni piknik. Naj Marija Pomagaj izprosi pri svojem Sinu blagoslov družinam romarjev in slovenskemu Lemontu.

Pri Šolskih sestrah na Mt. Assisi v Lemontu je 1. junija v starosti 88 let umrla s. M. Siena Trstenjak. V svojem plodnem življenju je poučevala na raznih šolah, ki so jih vodile oziroma jih še vodijo Šolske sestre. Posebno se je odlikovala kot učiteljica klavirja in se je mnoge njene učenke hvaležno spominjajo. Naj v miru počiva!

V BLAG SPOMIN 35. OBLETNICE

JOHN SAURICH

Izdihnil je svojo plemenito dušo dne 14. julija 1966.

Kako pozabiti to gomilo, kjer Tvoje blago spi srce, ki vsem nam vdano bilo prav do zadnjega je dne.

Pri Bogu srečen Ti prebivaš po letih zemskega gorja; v raju večno srečo uživaj, naj bo lepo Ti vrh zvezd!

Dad, we will always love you
And we will never forget you!

Žalujemo:

sinova John in Joe
hčerki Mary Jane Jusek
in Ursula Zebkar
vnuki in vnukinje
ter ostalo sorodstvo
Cleveland, O., 12. julija 2001.

LJUBLJENI ŽENI V SPOMIN

PRED DVEMI LETI, 13. JULIJA 1999, JE ON, ČIGAR
IME JE SVETO, POKLICAL K SEBI

MARIJO PROSEN

Na blagoslovljeni božji njivi v zemlji sedaj zmučeno telo trohni – duša pa v nebesih se veseli.

Trdno verovala je, kar križ govori:

“nasvidenje nad zvezdami” – zato, dragi mož, obriši solzne si oči, za menoj jokati več treba ni.

Na gori Kalvariji

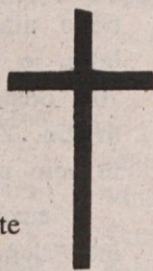
križ sveti stoji,

okrvavljen od svete krvi.

O KRIŽ TI
PRESVETI,
DREVO VSEH
DREVES – ŠE

NAM DAJ DOSPETI DO SVETIH NEBES.

Žalujemo mož Janez Prosen
in prijatelji

Pesmi
in Melodije
iz Naše Lepe Slovenije

Radijska Družina Cleveland

ED MEJAC
Vodja Radijske Družine

WCSB 89.3 FM
Nedelja 9-10 am
Sreda 6-7 pm

2405 Somrack Drive
Willoughby Hills, OH 44094
440-953-1709 TEL/FAX
WEB: www.wcsb.org

Dr. FRANCE BUČAR

Pogovor ob 10. obletnici neodvisne Slovenije

Danes se nam zdi vse samoumevno

Pred desetimi leti je Slovenija postala samostojna država, prvič v več kot tisočletni zgodovini. Na začetku samostojnosti je bila desetdnevna vojna, mirovna pobuda EU, pa tudi občudovanja vredna pogum in zaupanje v prihodnost. Šlo je za državo, na katero smo vsi dolgo čakali. Slovenci smo tako pred desetiimi leti izkoristili svojo zgodovinsko priložnost za narodno samostojnost in danes nihče več ne dvomi o slovenski demokratični zrelosti in pripadnosti Evropi. Ob tej priložnosti (Rodna gruda, junij 2001) smo za pogovor zaprosili starostno slovenskih razumnikov, dr. Franceta Bučarja, ki je tistega usodnega leta vtisnil pomemben pečat slovenski zgodovini.

Gospod Bučar, kako se spominjate dogodkov iz pred desetih let, oziroma oblikovanja prvega parlamenta, ki ste ga tudi vodili?

Maja leta 1990 se je oblikovala trodomna skupščina. Takrat še nismo vedeli, kako priti do samostojne države, prvi parlament pa je predstavila veliko presečenje tako za Demosa, ki je takrat zmagal na volitvah, kot za opozicijo. Nekako se v Demosu s tem niso mogli sprijazniti, oziroma živeti v tak položaj. Zato smo imeli pri oblikovanju prvega parlamenta tudi nemalo težav.

Niste bili prav pripravljeni na to?

Tako je. V Demosu smo se sicer dogovorili, da prevzamemo vodenje skupščine pa tudi vlade. Zataknilo pa se je pri naših nekdanjih največjih zaveznikih, mladincih. Ko smo ustanovili nov parlament, so prav oni postali naši največji nasprotniki. Takrat, veste, nihče ni bil prepričan, da smo zares in dokončno zmagali.

In tudi vodenje prvega parlamenta ni bilo lahko, saj je bilo vse povsem drugače kot včasih. Zatikalo se je ob najmanjši stvari. Opozicija je namreč vseskozi predlagala vrsto proceduralnih ukrepov. Že pri samem konstituiranju novega parlamenta smo predsednika, torej mene, izvolili šele zgodaj zjutraj. Opozicija je močno podcenjevala člane Demosa, ki niso bili vajeni oblasti, saj so bili vseskozi zapostavljeni. Niso imeli potrebne samozvesti, pa tudi znanja ne.

Kako ste vodili skupščino?

Razmere sem kar obvladal. Bil sem eden redkih, ki so imeli dovolj izkušenj iz starega sistema, in sem stvari kar v redu vodil, kar pa seveda še ne pomeni, da ni bilo težav. Celo z

lastnimi poslanci.

V kakšnem smislu?

Računali smo, da bomo prišli do svoje državnosti prek nove ustave, ker se z zveznimi koncepti nismo strinjali. Prepričani smo bili, da moramo najprej sprejeti novo ustavo in šele potem oblikovati svojo državo. Pripravili smo tudi že osnutek in se pri tem opirali na "pisateljsko" ustavo.

Ko pa smo prvi osnutek vložili v parlament, so nasprotovali prav Demosovi poslanci in krščanski demokrati. Še danes ne vem, zakaj je osnutek ustave v parlamentu padel. Cilj je bil doseči osamosvojitve že leta '90.

Ko smo spoznali, da z ustavo to ne bo mogoče, smo se odločili za plebiscit. Pri tem pa smo naleteli na obotavljanje. Opozicija je zahtevala kvalificirano večino, kar me je zaskrbelo, saj bi bila lahko stvar zaradi velikega števila volivcev iz drugih republik ogrožena. Zato smo se odločili, da premaknemo plebiscit čim dlje v prihodnost. Proces priprav na osamosvojitve se je tako začel. V šestih mesecih je bilo treba pripraviti vse.

To je bila velikanska naloga.

Pa še kako! Za ključne državne zadeve, kot so zunanja politika, davčni sistem, carine in drugo, nismo imeli svojih predpisov, saj so tedaj veljali zvezni. Vse to je bilo treba izoblikovati v šestih mesecih, pri čemer ne gre spregledati močnega nasprotovanja zvezne administracije in zahodnih držav.

Tuji veleposlaniki, zlasti ameriški, so nas nenehno nagovarjali, naj ne zapustimo Jugoslavije. Če pa boste že šli, so nas opozarjali, mora biti vse opravljeno v skladu s pravnimi predpisi, sicer vas ne bomo nikoli priznali. Vse spremembe

je bilo treba opraviti v zelo kratkem času.

Sledila je desetdnevna vojna... Kako ste jo doživeli?

Napad zvezne vojske junija je bil obsojen na neuspeh, ker smo bili psihološko pripravljeni na odcepitve. Računali smo tudi z možnostjo posega, tudi na Hrvaškem in v BiH, pri čemer smo se z obema tedanjima republikama dogovorili, da bomo nastopili enotno.

Vse orožje je bilo nakoščeno v zahodni polovici države, poleg tega se je pokazalo, da smo bili sposobni zadržati jugoslovansko vojsko v kasarnah in jo tako ohromiti. Letalska garnizija v Zadru je bila v polni pripravljenosti. Vsi aduti so bili v naših rokah.

Potem pa so nas pustili na cedilu Bosanci. Izetbegović si je namreč vtepel v glavo, da je prihodnost BiH le v Jugoslaviji. Prisiljeni smo bili prekiniti zavezništvo z njimi, čeprav smo bili do potankosti dogovorjeni o skupni obrambni strategiji.

Medtem se je tudi Tuđman že dogovarjal z Miloševićem o delitvi Bosne in s tem pravzaprav omogočil napad jugo vojske.

Ob našem takratnem uspehu proti zvezni vojski se je takoj odzvala evropska gospodarska skupnost. Zahtevali so premirje, in sicer prav v trenutku, ko se je Janši zdelo, da ima goloba v rokah.

Seveda pa je vprašanje, če bi zdržali njihov pritisk še potem, ko bi si njihova vojska opomogla od šoka. Morali smo prenehati s protinapadom, za Zahod pa je bila to zaveza, da nas reši pred nadaljnjimi napadi jugoslovanske vojske.

Kakšne stike ste imeli takrat s slovenskimi izseljenci in kakšna je bila vloga Slovencev v svetu ob osamosvajanju?

Naši izseljenci so bili nad našimi uspehi še bolj nav-

dušeni kot mi sami, zato so se v velikem številu vrnili v Slovenijo in z nami delili navdušenje. Ob vojaškem posegu so se umaknili na Koroško (ne vsi, op. ur. AD), takoj po ureditvi razmer pa prišli nazaj.

Kot predsednik parlamenta sem jih vse uradno sprejel, tudi tiste, ki niso bili naklonjeni spremembi oblasti, predvsem nekdanje komuniste. Menil sem, da je treba tem ljudem ponuditi možnost vrnitve. Vendar so se začele stvari potem obračati po svoje.

Zakaj?

Verjetno zato, ker je druga stran od države več pričakovala. Pokazala so se že tudi prva trenja, zlasti ob Drobnič - tedanjemu državnemu tožilcu. Delegacija zveze borcev je nasprotovala narodni pomiritvi, meni pa se je zdela sprava popolnoma normalna.

Emigranti so se takrat začeli obnašati bolj arogantno, pa tudi Drobnič se ni izkazal kot človek, ki bi razumel vlogo javnega tožilca v novi državi. Svojo vlogo je, žal, doživljal kot nekdo, ki mora poravnati stare račune. To pa ni bilo v redu.

Tako ravnanje je seveda vzbujalo odpor pri nekdanjih komunistih, name pa so padali očitki, češ da smo zamudili priložnost, da bi počistili z nasprotniki nekdanjega režima. Če ima prevzem oblasti moralno opravčilo, je v tem, da smo drugačni, ne maščevalni, in če je bil kdo normalno demokratično izvoljen, je treba to sprejeti.

In potem se je začela prva politična polarizacija in razpad Demosa...

Skupni cilji koalicije Demos so bili ustanovitev lastne države, uvedba demokracije, parlamentarnega sistema in sprejetje osnovne zakonodaje za vrnitev nacionaliziranega premoženja ter nova ustava. Takoj ko smo to dosegli, je postal naš obstoj nepotreben, tako sestavljena koalicija pa ni imela več svojega pravega smisla.

Del Demosa, ki ga je

predstavljala vladna stranka, krščanski demokrati, se je začel obnašati tako kot nekdanji komunisti, češ, mi imamo oblast v rokah in lahko delimo položaje kot sami hočemo! Demos lahko izkoristimo, podobno kot je včasih CK izkoristil Socialistično zvezo kot podaljšek svoje oblasti, hkrati pa uporabil vlado, da te odločitve spremeni v norme. Krščanski demokrati so prevzeli popolnoma isti vzorec obnašanja! To je bilo nesprejemljivo.

Kako ocenjujete odnos do izseljencev, potem ko se je izkazalo, da nimajo ne politične, ne izrazite ekonomske moči?

Ta država jim ni mogla takoj ponuditi več preprosto zato, ker smo bili gospodarsko na psu. Izgubili smo vse jugoslovanske trge, vsi so nam napovedovali, da bomo v najkrajšem času gospodarsko propadli. Potem so se začele še notranje razpraje.

Liberalna oblast, ki vlada že osem let, ni nikoli imela posebnega posluha za naše izseljence, ker je bila zmeraj zelo zaposlena sama s seboj in tako zaverovana vase, da je izgubila potrebni interes. Gre torej za našo notranjo zaprtost in ne za zavestno odklonilno stališče do teh ljudi. Mislim, da se mlajši ljudje iz tujine niti ne bi vrnili.

Danes gre bolj za to, da med našimi ljudmi ohranimo slovenskega duha in da se z njimi duhovno povežemo. Po vstopu v EU pa se bo zaposlitvena politika tako spremenila, izoblikovale se bodo povsem nove razmere, ki bodo našim ljudem po svetu olajšale vrnitev.

Osrednja politična pozornost velja v tem trenutku vstopanju Slovenije v EU. Kako vi gledate na te procese?

V prvi številki evropskega biltena je predsednik švedske vlade dejal, da je potrebno biti kritičen do EU. Pokazalo se je, da je EU notranje neenotna in brez jasnih pogledov na skupno organiziranost: naj se organizira kot nadnacionalna država, kot federacija ali kot rahla povezava evropskih držav. Celo v teh temeljnih konceptih ni jasnosti, odprto pa ostaja tudi vprašanje glasovanja in odločanja, kar je za Slovenijo izjemno pomembno.

Kaj pa nas po vašem čaka v Evropi?

(dalje na str. 16)

BRICKMAN & SONS

FUNERAL HOME

21900 Euclid Ave.

(216) 481-5277

Between Chardon Rd. & E. 222 St. in Euclid, Ohio

Misijonska srečanja in pomenki

1385. Piknik Misijonske Znamkarske Akcije

preteklo nedeljo, je lepo uspel. Jutro je bilo še polno oblakov, tudi deževne kaplje so nas strašile na poti proti Pristavi. Počasi so se razgrnili temni oblaki in sonce se je pokazalo, vsem v veselje.

Sv. mašo je daroval g. dr. Pavel Krajnik, župnik sv. Cirila in Metoda v Lorainu, Ohio. Povedel nas je na misijonske polje, kjer naši misijonarji prinašajo veselo novico. Zgled nam je dal v misijonarju Karlu Wolbangu, ki je bil na Kitajskem par let, tako, da je ob vrnitvi pričel z delom zbiranja sredstev za misijonarje na terenu. In to delo še vedno vršimo, četudi je pobudnik in začetnik že odšel v večnost.

Kosilo je bilo hitro razdeljeno. Hvala vam vsem, za vso težo dneva tako v kuhinji pri pripravi, pri razdeljevanju, pri popoldanskem delu, kot tudi pri pospravljanju. Prav tako tudi vsem pri prodaji peciva, pri rožah, pri ročnem delu, pri prodaji listkov, kot tudi vsem možem in fantom, ki so skrbeli, da ni bilo preveč težav z žejo, pri blagajniški mizici, kot tudi g. Franku Šega, ki je skrbel, da je valovila po pikniških prostorih naša lahka melodija. Vsem vam iskren: Bog povrni! Preveč je imen vključenih pri vsem tem delu in bi verjetno koga po pomoti izpustila, zato naj kar za vse velja: Bog vam vsem povrni s svojim blagoslovom!

Popoldne je hitro minilo in že smo se napotili h kapelici Matere božje, kjer smo prepevali njene litanije. Vmes pa so nam hitele misli k vsem bolnikom in osamljenim, saj je kar veliko število že odšlo naših dobrotnikov in pomočnikov v večnost; naj jim bo Bog bogat plačnik za vse njihovo delo in dobroto!

Po litanijah je bil potegnjena listek za afgan, katerega je naredila Štefka Jarem in vsoto namenila za misijonarja Petra Opeka. Ta misijonar je v enajstih letih zelo veliko naredil za malgaško ljudstvo. Ko je prihajalo iz dežele v mesto, ni našlo dela in se je naselilo na smeteh in odpadkih. Misijonar Opeka jim je pomagal, da so zgradili dostojna stanovanja za družine, ustanovil je šole za otroke in pomagal do poklica, starše zaposlil, da so se družine lahko razvijale v medsebojnem lepem življenju. Vsem vam, ki ste razumeli in pomagali, naj prinese božji blagoslov.

Okrepljeni, veseli, zavedajoč se, da je bil dan lep, so pričeli odhajati posetniki piknika proti domu. Tudi mi smo pospravili znotraj in zunaj ter se z iskreno zahvalo Bogu zahvalili za ta dan.

Hvala Ameriški Domovini za vse objavljeno v zvezi s piknikom, kot tudi Radijski družini za vsa vabila po radijskih valovih.

V ponedeljek zvečer smo imeli letni sestanek v šolski dvorani pri Mariji Vnebovzeti. Prebrana so bila pisma misijonarjev, ki so prispela v zadnjih mesecih. Pregledali smo naše delo v preteklem letu, največ še o pikniku. Odbor je v istem razporedju ostal še za eno leto. Potegnjenih je bilo šest listkov, kar je prineslo šestim srečo. Iskrena hvala vsem za vse delo in pomoč v preteklosti. Naj nas vodi Marija Pomagaj, da bomo delo nadaljevali z božjo pomočjo in v blagor vsakega bližnjega!

Imam še eno prošnjo-zadevo: starejša oseba je plačevala Ameriško Domovino za g. Vladimira Kosa, ki misijona-

ri na Japonskem, a zdaj ne more več. Morda bi kak naročnik AD hotel narediti dobro delo in sporočil na uredništvo, da bo on prevzel to naročnino, kar že vnaprej: iskrena hvala!

Prav lep misijonski pozdrav od vseh sodelujočih!

Marica Lavriša

1004 Dillewood Rd.
Cleveland, OH 44119

Nadškof Alojzij Šuštar odlikovan

Ljubljana – "Nisem pričakoval, da bom dobil tako visoko odlikovanje," je ob prejemu zlatega častnega znaka svobode RS med drugim dejal upokojeni nadškof Alojzij Šuštar. "Bil sem v zadregi – kako sem vse to sam zaslužil," je menil Šuštar in ocenil, da priznanje ne velja le zanj osebno, temveč za vso Cerkev. Odlikovanje mu je izročil predsednik republike Milan Kučan.

"Počaščen sem, da lahko danes v imenu slovenske države ob njeni desetletnici izročim najvišje državno odlikovanje gospodu dr. Alojziju Šuštarju, ki je s svojim osebnim prizadevanjem, pogumno držo in prepričljivim predstavljanjem resnice o slovenskih osamosvojitvenih prizadevanjih in odločitvah nenadomestljivo prispeval k uspešnosti plebiscita, njegovemu udeležanju in mednarodnemu priznanju nove slovenske države," je ob tem dejal predsednik Kučan.

Po njegovih besedah je Šuštar kot ljubljanski nadškof in slovenski metropolit v takratnih odločilnih časih s svojim zgledom in moralno močjo sooblikoval veliko vseslovensko osamosvojitveno gibanje, v katerem je imela svoje mesto tudi Katoliška cerkev na Slovenskem in v katerem je bila visoko spoštovana vsa politična, kulturna in duhovna različnost sodelujočih. Kučanu se je zdelo še posebno pomembno poudariti, da so bili Šuštarju tuji vsakršni ekstremizmi.

Po Kučanu so – ali pa še bodo – vse resne zgodovinske analize potrdile, da je bila Šuštarjeva fehtna beseda zelo pomembna tudi, ko je Vatikan, sicer ne navadno za svojo diplomatsko tradicijo, med prvimi priznal novo državo.

Kučan se je Šuštarju zahvalil "za vse nasvete in presoje, ki so mi v mnogem pomagali pri mojem lastnem odločanju," ko sta v drugi polovici osemdesetih letih "večkrat skupaj odmerjala razdalje do vznemirljivih dogajanj takratnega časa". Posebej se je Kučan spomnil njunega

skupnega nastopa na spravi slovesnosti 8. julija 1990 v Kočevskem Rogu.

Šuštar je med drugim dejal, da z veseljem gleda na čas pred desetimi leti. Po njegovih besedah so bili to zanimivi časi, v katerih se je zgodilo veliko lepих presenečenj. Zanj je še posebno pomembno, da je bila vojna hitro končana. Po njegovem so bili to tudi težki časi, saj so nekateri izgubili življenje.

Po Šuštarju se je v desetih letih uresničilo veliko pričakovanj, ne pa vsa, kar je povsem človeško. Ta se bodo uresničevala še naprej. Sam spremlja dogodke nekoliko ob strani in nima namena posegati vanje, je dejal, vesel pa je vseh dobrih vesti. Po njegovem lahko z zaupanjem gledamo v prihodnost.

Ob tem je treba biti realist in optimist: jemati življenje, kot je, in ohraniti optimizem, da bodo odgovorni politiki in tisti, ki so dejavni v javnem življenju, z Božjo pomočjo dosegli, da se bo Slovenija uveljavila.

Kot veliko potrditev iz zadnjega časa je Šuštar omenil srečanje ameriškega in ruskega predsednika. Zaželel je še, da bi še marsikaj lepega in velikega dogodilo in da bi mlada slovenska država vedno bolj uspevala in se uveljavila. "Zdaj niti ni več tako nova, je mlada država, ta mladost pa je znamenje življenja," je menil Šuštar.

D(ejan) P(ušenjak)

Delo fax, 28. jun. 2001

Danes se nam zdi vse samoumevno...

(nadaljevanje s str. 15)

Gospodarske možnosti bodo večje, življenjski standard se bo bistveno dvignil, s tem pa ni rečeno, da bomo vse to uživali kot Slovenci. Naša nacionalna identiteta bo s tem močno ogrožena, zato bomo lahko obstali le, če se bomo v resnici zavedali, da je narodna identiteta dobrina, ki je pomembnejša od gospo-

darskega blagostanja. Dokler te zavesti ni, je to moralna erozija, ki nas lahko močno ogrozi.

Možnosti za ohranitev identitete seveda so, vendar mora biti k temu usmerjena tudi naša politika, ta pa ni pripravila še niti analize o prednostih in pomanjkljivostih našega vključevanja, kaj šele alternativne rešitve za primer, da v Evropo sploh ne vstopimo.

Vse to zato, ke se ta oblast ukvarja preveč sama s sabo?

Tako je. Je pa tudi res, da smo za tujce nezanimivi; zanima jih le naš geostrateški položaj. Med Evropejci se za nas zanimajo le Avstrijci in Italijani. Kar pa počenja Avstrijci danes, je dobesedno nezaslišano, saj podcenjujejo vse, kar smo dosegli v zadnjih desetih letih.

Najbolj nevarno pa je, da tudi mi sami sprejemamo vse pridobitve zadnjih deset let kot nekaj povsem samoumevnega, pa še zdaleč niso.

Mislite pri tem na demokratske pridobitve?

Na dejstvo, denimo, da lahko razumnik dela, kar meni, da je v skladu z njegovo vestjo, ne da bi ga pri tem kdorkoli oviral. Danes se to zdi vsem samoumevno. Mene pa so v prejšnjih časih vrgli z Univerze, ker sem mislil po svoje.

Tudi z ekonomskega vidika nam gre občutno bolje. Naš standard pa bi lahko bil bistveno višji, če ne bi imeli starih dolgov in nerentabilnih podjetij. Pri tem pa je treba priznati, da smo naredili tudi marsikatero napako, na primer pri vprašanju denacionalizacije.

Hudo je tudi, da kot narod nismo premagali nekdanje notranje razklanosti, ki je značilna za naš politični prostor že vsaj sto let. Zdaj smo se žal v tem pogledu vrnili na staro.

Gospod Bučar, ste si zdaj, kot ste v pokoju, končno odpočili?

Kje pa, nimam veliko časa za počitek, saj me evropske ustanove še vedno vabijo, naj pridem k njim predavat. Kar z veseljem počnem kar pogosto.

Pogovarjala se je
Vesna Gorjup

Z Ameriško Domovino ste vedno na tekočem!

Misijonska Znamkarska Akcija (MZA)

Catholic Mission Aid (CMA)

je javna, nepridobitna, dobrodelna misijonska organizacija. Ustanovil jo je Fr. Charles A. Wolbang, CM.

Registrirana je v mestu Columbus, Ohio, ZDA.

Za pomoč slovenskim misijonarjem zbira finančno pomoč za njih delo med ubogimi v misijonskih deželah ter za vzdrževanje bogoslovcev za domači misijon.

Hvaležni bomo za vsak dar, ki ga boste darovali v ta namen.

Spomnite se misijonarjev in ubogih v svojih oporokah. Za vse prejete darove izdamo potrdilo za "Income tax".

Uradni naslov:

MZA – CMA

17826 Brian Ave., Cleveland, OH 44119

Glavni odbor MZA-CMA, Cleveland